

แผนแม่บทการจัดการความรู้ องค์การสะพานปลา พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ (ฉบับทบทวน พ.ศ. ๒๕๖๗)

ฝ่ายบริหารและพัฒนาองค์กร
สำนักงานบริหารทรัพยากรบุคคล
แผนกฝึกอบรม

คำนำ

จากพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๑๑ กำหนดให้ส่วนราชการ มีหน้าที่พัฒนาความรู้ในองค์กร เพื่อให้มีลักษณะเป็นองค์กร แห่งการเรียนรู้ อย่างสม่ำเสมอ โดยต้องรับรู้ข้อมูลข่าวสารและสามารถประมวลความรู้ในด้านต่าง ๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ ในการปฏิบัติราชการได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว เหมาะสมกับสถานการณ์ รวมทั้งต้องส่งเสริมและพัฒนาความรู้ ความสามารถ สร้างวิสัยทัศน์ และปรับเปลี่ยนทัศนคติของข้าราชการในสังกัดให้เป็นบุคลากรที่มีประสิทธิภาพ และมีการเรียนรู้ร่วมกัน

องค์การสะพานปลา จึงได้จัดทำแผนแม่บทการจัดการความรู้ เพื่อเป็นกรอบแนวทางการ ดำเนินงานด้านการจัดการความรู้ ขององค์การสะพานปลา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริม และสร้างความ ตระหนัก และความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการความรู้ที่ได้อย่างถูกต้อง และให้เกิดความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ ของแผนวิสาหกิจขององค์การสะพานปลา ซึ่งประกอบด้วย วิสัยทัศน์ นโยบายการดำเนินงาน แผนการดำเนิน ด้านการจัดการความรู้ และกระบวนการจัดการความรู้ และนำมาใช้ประกอบการจัดการความรู้ เพื่อเป็นการ พัฒนาบุคลากรภายในองค์การสะพานปลา นำไปสู่การดำเนินงานที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สำนักงานบริหารทรัพยากรบุคคล
ฝ่ายบริหารและพัฒนาองค์กร

สารบัญ

บทที่ ๑	๑
บทนำ	๑
๑. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการจัดการความรู้	๑
๒. ขอบเขตเกณฑ์การประเมินการจัดการความรู้	๑
การดำเนินงานขององค์การสะพานปลา	๑๔
บทบาทขององค์การสะพานปลาในการพัฒนาอุตสาหกรรมประมง	๑๖
นโยบายการกำกับดูแลที่ดีด้านการจัดการองค์ความรู้ขององค์การสะพานปลา	๑๙
บทที่ ๒	๒๒
การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อจัดทำแผนแม่บทการจัดการความรู้	๒๒
๑. จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ของการจัดการความรู้ (KM SWOT)	๒๒
๒. การวิเคราะห์ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ (TOWS Matrix)	๒๗
๓. วิสัยทัศน์การจัดการความรู้ (KM Vision)	๒๙
๔. นโยบาย	๒๙
๕. ยุทธศาสตร์ (Strategy)	๒๙
บทที่ ๓	๓๔
KM Roadmap และแผนปฏิบัติการในการจัดการความรู้	๓๔
๑. ทิศทางการดำเนินการจัดการความรู้ (KM Roadmap) ที่สอดคล้องตามวิสัยทัศน์การจัดการ ความรู้ สามารถแบ่งออกได้เป็น ๓ ระยะ ดังนี้	๓๔
๑. แผนแม่บทการจัดการความรู้ องค์การสะพานปลา พ.ศ. ๒๕๖๖- ๒๕๗๐	๓๖
๔. การมีส่วนร่วมของผู้บริหาร	๓๘
๕. แนวทางการจัดสรรทรัพยากรด้านการจัดการความรู้ขององค์การสะพานปลา	๓๘
บทที่ ๔	๓๙
กระบวนการจัดการความรู้ และรูปแบบการจัดการความรู้	๓๙
๑. กระบวนการจัดการความรู้ /รูปแบบการจัดการความรู้ องค์การสะพานปลา	๔๐
๒. โครงสร้างการบริหารจัดการความรู้	๔๑

บทที่ ๕ ๔๓

กระบวนการปฏิบัติงาน ๔๓

บทที่ ๑

บทนำ

๑. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการจัดการความรู้

การจัดการความรู้ (Knowledge Management : KM) หมายถึง การรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในทุกภาคส่วนซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคล หรือเอกสาร มาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในองค์กรสามารถเข้าถึงความรู้ และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพอันจะส่งผลให้องค์กรมีความสามารถในการแข่งขันสูงสุด โดยที่ความรู้มี ๒ ประเภท คือ

๑. ความรู้ที่ฝังอยู่ในคน (Tacit Knowledge) เป็นความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ พรสวรรค์ หรือสัญชาตญาณของแต่ละบุคคลในการทำความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ เป็นความรู้ที่ไม่สามารถถ่ายทอดออกมาเป็นคำพูดหรือลายลักษณ์อักษรได้โดยง่าย เช่น ทักษะในการทำงาน งานฝีมือ หรือการคิดเชิงวิเคราะห์ บางครั้งจึงเรียกว่าเป็นความรู้แบบนามธรรม

๒. ความรู้ที่ชัดแจ้ง (Explicit Knowledge) เป็นความรู้ที่สามารถรวบรวม ถ่ายทอดได้โดยผ่านวิธีต่าง ๆ เช่น การบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร ทฤษฎี คู่มือต่าง ๆ และบางครั้งเรียกว่าเป็นความรู้แบบรูปธรรม

๒. ขอบเขตเกณฑ์การประเมินการจัดการความรู้

เกณฑ์ประเมินการจัดการความรู้ (Knowledge Management : KM) เกณฑ์การประเมินการจัดการความรู้ (Knowledge Management : KM) เป็นหลักเกณฑ์ที่เป็นการประเมินผ่านมุมมองในมิติต่าง ๆ ได้แก่ มิติบทบาทผู้นำ/บุคลากร (Influence perspective) และมิติผลลัพธ์ (Effect perspective) ด้านการจัดการความรู้ ๖ ด้าน ได้แก่

- ๑).การนำองค์กร (KM Leadership)
- ๒) การวางแผนและทรัพยากรสนับสนุน (Planning & Resources)
- ๓) คลากร (People)
- ๔) กระบวนการจัดการความรู้ (KM Process)
- ๕) กระบวนการปฏิบัติงาน (Operational Process)
- ๖) ผลลัพธ์ของการจัดการความรู้ (KM Results)

๓. วัตถุประสงค์การประเมินการจัดการความรู้

๑) คณะกรรมการ ผู้บริหาร และบุคลากรของรัฐวิสาหกิจ มีความตระหนัก และมีความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการความรู้ที่ได้อย่างถูกต้อง และสามารถนำเกณฑ์ประเมินผลฯ ไปพัฒนาระบบงานด้าน KM ที่สร้างคุณค่าให้แก่องค์กร

๒) รัฐวิสาหกิจมีมาตรฐาน/แนวทางปฏิบัติที่ดีในการจัดการความรู้ระดับประเทศและระดับสากล เช่น Thailand Productivity Institute ,Thailand KM Network , Asian Productivity Organization:

APO , American Productivity & Quality Center: APQC , International Organization for Standardization : ISO เป็นต้น และเป็นกลไกเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างแท้จริง เพื่อให้สามารถพัฒนาองค์กรสู่ความเป็นเลิศ เกิดความยั่งยืนสร้างศักยภาพและสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียรอบหลักการ/แนวคิดเพื่อการประเมินการจัดการความรู้หลักเกณฑ์ประเมินการจัดการความรู้ของรัฐวิสาหกิจ เกิดจากการประยุกต์หลักการและแนวคิดการจัดการความรู้ของทั้งภาครัฐและเอกชน ที่เป็นที่ยอมรับทั้งในและต่างประเทศ สรุปได้ดังนี้

- ๑) มาตรฐาน/แนวปฏิบัติที่ดี
 - ๒) เกณฑ์ประเมินผลในปัจจุบัน
 - ๓) Lessons Learned จากผลการประเมินของ รัฐวิสาหกิจด้าน KM
 - ๔) ยุทธศาสตร์ของประเทศ
- ทั้ง ๔ หลักการข้างต้นรวมกันเป็น เกณฑ์การประเมินผลใหม่ด้าน KM
- ที่มาข้อมูล คู่มือการประเมินผลการดำเนินงาน

ข้อมูลพื้นฐานของหน่วยงาน

แผนวิสาหกิจ ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ องค์การสะพานปลา

วิสัยทัศน์ พันธกิจ ภารกิจหลัก และค่านิยม

วิสัยทัศน์ “องค์การสะพานปลา เป็นองค์กรที่มีการบริหารจัดการแหล่งขนถ่ายและซื้อขายสัตว์น้ำที่ถูกสุขอนามัย และได้มาตรฐานสากล เพื่อความมั่นคงทางอาชีพประมง”

พันธกิจ

๑. พัฒนาและบริหารจัดการสะพานปลาท่าเทียบเรือ (ตลาดสินค้าสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ) อย่างมีมาตรฐานสุขอนามัย และเป็นธรรม
๒. จัดเก็บค่าใช้บริการสะพานปลาท่าเทียบเรือและการใช้ทรัพยากรสินสะพานปลาท่าเทียบเรือ
๓. สนับสนุนส่งเสริมความรู้ เทคโนโลยี และอาชีพให้แก่ชาวประมง
๔. พัฒนาระบบการบริหารองค์กร และฐานะการเงินด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลให้มีประสิทธิภาพ

ค่านิยม

M = Mastery เป็นนายตัวเอง มีคุณภาวะ

- 1) มีความคิด ความอ่าน รู้อะไร เป็นอะไร
- 2) มีคุณภาวะ บุคลิกภาพดี
- 3) รับผิดชอบต่อการปฏิบัติงาน มีวินัย ตรงเวลา
- 4) ยึดประโยชน์ส่วนรวม
- 5) ดำรงตนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

Originality : เร่งสร้างสิ่งใหม่

- 1) ใส่ใจเรียนรู้ไม่รีรออดชีวิต
- 2) พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง
- 3) นวัตกรรมสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ
- 4) พัฒนางาน พัฒนาตนเองให้มีประสิทธิภาพสูง
- 5) คิดบวก คิดสร้างสรรค์

มีพลังทางความคิดนำการเปลี่ยนแปลง

Family Mind : รักตนเอง รักครอบครัว รักองค์กร

- 1) มีใจรักองค์กร รักเพื่อนร่วมงาน
- 2) มีความภาคภูมิใจต่อการเป็นบุคลากรขององค์การสะพานปลา
- 3) เอื้ออาทร แบ่งปัน ห่วงใยเพื่อนร่วมงาน
- 4) มีความปรารถนาดีต่อเพื่อนร่วมงานองค์กร รักญาติวงศ์เชื้อสายขององค์กร
- 5) มุ่งมั่นทำดี ทำประโยชน์แก่องค์กร เพื่อนร่วมงาน และประเทศได้

We are FMO Family

FMO (เอฟ - โม) โดยเอาตัวอักษร FMO มาเป็นตัวตั้งต้น We are FMO Family ซึ่งมีความหมาย ดังต่อไปนี้

๑) Family Mind : รักตนเอง รักครอบครัว รักองค์กร ประกอบด้วย

๑. มีใจรักองค์กร รักเพื่อนร่วมงาน
๒. มีความภาคภูมิใจต่อการเป็นบุคลากรขององค์การสะพานปลา
๓. เอื้ออาทร แบ่งปัน ห่วงใยเพื่อนร่วมงาน
๔. มีความปรารถนาดีต่อเพื่อนร่วมงานองค์กร รักษาไว้ซึ่งชื่อเสียงขององค์กร
๕. มุ่งมั่นทำดีทำประโยชน์แก่องค์กร เพื่อนร่วมงานและประเทศได้

๒) M = Mastery เป็นนายตัวเอง มีวุฒิภาวะ ประกอบด้วย

๑. มีความคิด ความอ่าน รู้อะไร เป็นอะไร
๒. มีวุฒิภาวะ บุคลิกภาพดี
๓. รับผิดชอบต่อการกิจตนเอง มีวินัย ตรงเวลา
๔. ยึดประโยชน์ส่วนรวม
๕. ดำรงตนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๓) Originality : เร่งสร้างสิ่งใหม่ ประกอบด้วย

๑. ใส่ใจเรียนรู้/ใฝ่รู้ตลอดชีวิต
๒. พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง นำการเปลี่ยนแปลง
๓. นักสร้างสรรค์ริเริ่มสิ่งใหม่ๆ
๔. พัฒนางาน พัฒนาตนเอง ให้มีประสิทธิภาพสูง
๕. คิดบวก คิดสร้างสรรค์มีพลังทางความคิดนำการเปลี่ยนแปลง

อัตลักษณ์

อัตลักษณ์ อสพ. CI = Corporate Identity

“ สะพานเชื่อมโยงสินค้าสัตว์น้ำคุณภาพ สู่ผู้บริโภคทั่วไทย ก้าวไกลทั่วโลก ”

A bridge linking quality aquatic products to consumers all over Thailand worldwide. องค์อินทร์ พรหมเทวา ประสิทธิการดำเนินต่อสถิติขนม หกสิบเก้าสะพานเชื่อมและบกสู่ปวงข้า ปลาเวียน แหวกว่ายด้วยมานะ จำเริญกาล ตลอดไป

“เมื่ออาทิตย์อัสดง เรือกำลังจะออกจากฝั่งเพื่อไปทำการประมงและจับปลา” ชาวประมงถือเบ็ดสือถึงชาวประมง กำลังประกอบอาชีพประมง ซึ่งรูปคนและคันเบ็ด เป็นรูปที่คล้ายอักษรไทย เลข ๕ รูปปลาที่ยื้มมีความสุข หมายถึง ความอุดมสมบูรณ์ทรัพยากรธรรมชาติแห่งท้องทะเลหน้าหาดเกลียวคลื่น สะพานและเรือประสานกัน หมายถึง องค์การสะพานปลาและเรือประมงเคียงคู่กัน โดยเชื่อมโยงด้วยสะพานภูมิพล ซึ่งสือถึงรัชกาลที่ ๙ และเป็น รัชสมัยการครองราช องค์การสะพานปลาได้จัดตั้งขึ้น ปี พ.ศ. ๒๔๙๖ จนถึงปัจจุบันนั่นเอง

๒. การวิเคราะห์ข้อมูลสภาพแวดล้อมภายนอก (External Factor Analysis)

๒.๑ นโยบายไทยแลนด์ ๔.๐

นโยบาย Thailand ๔.๐ เป็นโมเดลการพัฒนาประเทศที่มุ่งเสริมศักยภาพและสร้างโอกาสสู่ “การขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยด้วยนวัตกรรม” (Value-Based Economy) ด้วยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในด้วยการนำความหลากหลายเชิงชีวภาพและเชิงวัฒนธรรมมาเป็นความได้เปรียบแข่งขัน และปรับเปลี่ยนวิธีการจากทำมากได้น้อยไปสู่การทำน้อยได้มากนั่นคือเปลี่ยนจากโครงสร้างเศรษฐกิจอุตสาหกรรมเพิ่มมูลค่า (Value Added) ไปสู่การสร้างมูลค่า (High Value) ด้วยวิทยาการความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา เพื่อพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง

มั่งคั่ง และยั่งยืน ซึ่งจะช่วยยกระดับให้ประเทศมีรายได้สูงขึ้น ด้วยอาศัยกลไกขับเคลื่อนผ่านการสร้างและยกระดับผลิตภาพ โดยมุ่งเน้นองค์ความรู้ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และปัญญาอย่างแท้จริง ตลอดจนอาศัยแนวทางให้ประเทศเติบโตในลักษณะกระจายตัว รวมทั้งอาศัยกลไกขับเคลื่อนการมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง อันหมายถึงการจัดสรรทรัพยากร ที่มีประสิทธิภาพเสมอภาคกัน และอาศัยกลไกการขับเคลื่อนที่เน้นความตระหนักและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนแนวทางการพัฒนา Thailand ๔.๐ จะเป็นการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาเป็นปัจจัยหลักในการพัฒนาประเทศ ทั้งด้านอุตสาหกรรม เกษตรกรรม การบริการ และการปฏิบัติงานของภาครัฐให้มีความรวดเร็วและคล่องตัวมากยิ่งขึ้น เพื่อผลักดันให้ประเทศไทยหลุดพ้นกับดักประเทศรายได้ปานกลางที่ประสบอยู่ในขณะนี้ และเป็นแนวทางลดความเหลื่อมล้ำทางรายได้ในสังคมไทย รวมถึงการเข้าถึงแหล่งทรัพยากรของประชาชนที่ยังไม่ทั่วถึง ตลอดจนยกระดับประเทศให้เป็นประเทศที่มีรายได้สูง และเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วลำดับต่อไป ทั้งนี้ในปัจจุบันประเทศไทยยังติดอยู่ในโมเดล

เศรษฐกิจแบบ“ทำมาก ได้น้อย” จึงต้องการปรับเปลี่ยนเป็น “ทำน้อย ได้มาก” ก็ต้องเปลี่ยนจากการผลิตสินค้า“โภคภัณฑ์” ไปสู่สินค้าเชิง“นวัตกรรม” และเปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วย การพัฒนาภาคอุตสาหกรรมไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม การเกษตรก็ต้องเปลี่ยนจากการเกษตรแบบดั้งเดิม ไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ ที่เน้นการบริหารจัดการและใช้เทคโนโลยีหรือ Smart Farming โดยเกษตรกรต้องร่ำรวยขึ้น และเป็นเกษตรกรแบบเป็นผู้ประกอบการเปลี่ยนจาก SMEs แบบเดิม ไปสู่การเป็น Smart Enterprises และ Startups ที่มีศักยภาพสูงเปลี่ยนจากรูปแบบบริการแบบเดิมซึ่งมีการสร้างมูลค่าค่อนข้างต่ำ ไปสู่บริการที่มีมูลค่าสูง และเปลี่ยนจากแรงงานทักษะต่ำไปสู่แรงงานที่มีความรู้และทักษะสูง เป็นต้น โมเดล Thailand ๔.๐ เป็นกรอบแห่งการพัฒนาเพื่อตอบวิสัยทัศน์ “มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” ยุทธศาสตร์การพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมทั้ง ๖ ด้านมีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ๑) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ก้าวทันเวทีโลก ๒) สร้างโอกาสและความเท่าเทียมทางสังคม ๓) พัฒนาทุนมนุษย์สู่ยุคดิจิทัล และ ๔) ปฏิรูปภาครัฐ

๒.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม นับเป็นโอกาสกับองค์การสะพานปลา เนื่องจากประเทศไทยจะมีบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงสาธารณะเข้าถึงชุมชนหมู่บ้านทั่วประเทศ การบริหารจัดการของรัฐจะถูกปรับเปลี่ยนเป็นรัฐบาลดิจิทัลอย่างเป็นระบบ มีการบูรณาการข้อมูลและระบบงาน และอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ส่งเสริมการใช้ข้อมูลในกระบวนการบริการ การสนับสนุนประชาชนทุกกลุ่ม โดยเฉพาะเกษตรกรให้เข้าถึงและใช้ประโยชน์จากบริการต่าง ๆ ของรัฐ ผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล ยกระดับความรู้ และทักษะบุคลากรในองค์กรให้สามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในกระบวนการทำงานรวมทั้งการสร้างเชื่อมั่น การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อให้การทำธุรกรรมออนไลน์มีประสิทธิภาพและปลอดภัย เป็นแผนที่มีเป้าหมายหลักในการพัฒนาหรืออาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศและเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเป็นกลไกในการปรับเปลี่ยนแนวคิดของทุกภาคส่วน ปฏิรูปกระบวนการทางธุรกิจ การผลิต การค้า และการบริการปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงานของภาครัฐ ตลอดจนยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ซึ่งการพัฒนาเทคโนโลยีต่างๆ รวมไปถึงการปรับเปลี่ยนในภาคราชการ โดยคณะรัฐมนตรีได้เห็นชอบให้จัดทำแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมเพื่อเป็นหนึ่งในแผนการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศตามภูมิทัศน์ดิจิทัลของประเทศไทย (Digital Landscape) ซึ่งประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ (อ้างอิงจาก แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐))

ภายใต้การกำหนดแผนการพัฒนาไว้ ๔ ระยะ ภายใน ๒๐ ปี คือ ระยะที่ ๑: Digital Foundation ระยะที่ ๒: Digital Thailand I: Inclusion ระยะที่ ๓: Digital Thailand Transformation และระยะที่ ๔: Global Digital Leadership

ภูมิทัศน์ดิจิทัลของประเทศไทยในระยะเวลา ๒๐ ปี

๒.๓ แนวคิดของกรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

การวางกรอบทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ มีจุดประสงค์เพื่อพลิกโฉมประเทศไทย หรือ เปลี่ยนแปลงประเทศขนาดใหญ่ (Thailand's Transformation) ภายใต้แนวคิด “Resilience” ซึ่งมีจุดมุ่งหมายในการลดความเปราะบาง สร้างความพร้อมในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลง สามารถปรับตัวใหญ่อยู่รอดได้ในสภาวะวิกฤติ โดยสร้างภูมิคุ้มกันทั้งในระยะสั้นและระยะยาวเพื่อให้ประเทศสามารถเติบโตได้อย่างยั่งยืน โดยการพลิกโฉมประเทศไทยครอบคลุมตั้งแต่การเปลี่ยนแปลงในระดับโครงสร้าง นโยบาย และกลไก ในขณะเดียวกัน กรอบแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ยังมุ่งกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศให้สอดคล้องกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผ่านการสร้างสมดุลในการกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาแก่ทุกภาคส่วนเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นธรรม รวมทั้งการสร้างสมดุลระหว่างความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศกับความสามารถในการพึ่งตนเอง พร้อมทั้งการปรับเปลี่ยนองค์ประกอบในมิติต่าง ๆ ให้เท่าทันและสอดคล้องกับพลวัตและบริบทใหม่ของโลก โดยคำนึงถึงเงื่อนไขของสถานการณ์และทรัพยากรของประเทศ นอกจากนี้ กรอบแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ยังให้ความสำคัญกับเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน ในการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนทุกกลุ่ม และส่งต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีไปยังคนรุ่นต่อไป

เพื่อให้การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศเกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ และสอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนาประเทศทั้งหมดตามที่กล่าวถึงข้างต้น การพลิกโฉมประเทศไทย(Thailand's Transformation) ในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงมีเป้าหมายหลักเพื่อพลิกโฉมประเทศไปสู่ “เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน” หรือ “Hi-Value and Sustainable Thailand” ในองค์ประกอบสำคัญ ๔ ประการ ได้แก่ ๑) เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (High Value-Added Economy) ๒) สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค (High Opportunity Society) ๓) วิถี

ชีวิตที่ยั่งยืน (Eco-Friendly Living) และ ๔) ปัจจัยสนับสนุนการพลิกโฉมประเทศ (Key Enablers for Thailand's Transformation)

องค์การสะพานปลา (อสป.) ซึ่งเป็นองค์กรที่อยู่ภายใต้แผนการพัฒนาประเทศฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งที่จะร่วมขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้เกิดผลลัพธ์ตามเป้าหมายที่กำหนด โดยเฉพาะ กลไกการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทั้งระบบการศึกษา และการยกระดับและปรับทักษะแรงงาน ที่มี

คุณภาพได้มาตรฐาน สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและโลกยุคใหม่ และส่งเสริมการเคลื่อนย้ายแรงงานไปสู่ภาคการผลิตและบริการที่มีผลิตภาพและมูลค่าสูง และกลไกการบริหารจัดการภาครัฐ ทั้งระเบียบกฎหมาย ระบบงบประมาณ โครงสร้างพื้นฐาน การให้บริการสาธารณะตลอดจนการติดตามประเมินผล ที่ทันสมัย เท้าทันต่อการเปลี่ยนแปลง ตอบสนองความต้องการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ โดยหมายความว่าต้องบรรลุในระยะเวลาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ เพื่อสร้าง “ปัจจัยสนับสนุนการพลิกโฉมประเทศ” ประกอบด้วย หมายความว่า ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูงมุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต และหมายความว่า ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่มีสมรรถนะสูง (อ้างอิงจากเอกสารประกอบการระดมความคิดเห็นกรอบแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓)

๒.๔ กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

กรอบแผนยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ได้กำหนดวิสัยทัศน์ของประเทศไทย คือ “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศสามารถยกระดับการพัฒนาให้บรรลุวิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาประเทศ จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศระยะยาวที่มุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนา ความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง (๒) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ (๔) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม (๕) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (๖) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

องค์การสะพานปลา (อสป.) มีวัตถุประสงค์หลักขององค์กร คือ จัดส่งเสริมฐานะ สวัสดิการ หรืออาชีพของชาวประมง และบูรณะหมู่บ้านการประมง นับได้ว่าองค์การสะพานปลา เป็นองค์กรที่มีความสำคัญอย่างมากและสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับเกษตรกร ชาวประมง องค์กร

หนึ่งของภาคเกษตรกรรมประเทศไทย ดังนั้นการขับเคลื่อนและทิศทางการพัฒนาขององค์กร จึงมีนัยสำคัญต่อการบรรลุรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปีที่กำหนดไว้ โดยเฉพาะตามกรอบ การพัฒนาด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ ด้านการสร้างโอกาส ความเสมอภาค และความเท่าเทียมกันภายในสังคม และ ด้านการสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หลักในการจัดตั้ง องค์การสะพานปลา ทั้ง ๒ ด้านอย่างชัดเจน รวมถึงควรสนับสนุนด้านการพัฒนาวิจัย เทคโนโลยี ทั้งในเชิงของการสร้างสรรค์ ผลงานและการถ่ายทอดองค์ความรู้ เพื่อสนับสนุนและเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน สร้างโอกาส นอกจากนี้เพื่อการขับเคลื่อนองค์การสะพานปลาอย่างต่อเนื่องและการบริหารจัดการองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทางองค์การสะพานปลาควรพัฒนาทุนมนุษย์ภายใน และเสริมสร้างสมรรถนะขององค์กรอย่างครอบคลุมในทุกมิติ ร่วมกับการใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง หลักธรรมาภิบาล และความรับผิดชอบต่อสังคมอย่างสมดุล รวมทั้งการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาท ภารกิจ แยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการ ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต ความมัธยัสถ์ และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง

๒.๕ แผนพัฒนารัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

รัฐวิสาหกิจถือเป็นหน่วยงานของรัฐที่มีความแตกต่างกันในการทำหน้าที่ตามบทบาทและภารกิจ ขององค์กร โดยรัฐวิสาหกิจมีส่วนสำคัญในการสนับสนุน ตอบสนอง และขับเคลื่อนนโยบายภาครัฐ เพื่อให้บรรลุ เป้าหมาย รวมถึงสร้างความมั่นคงของประเทศ ได้แก่ ด้านการดำเนินกิจการที่มีผลต่อความมั่นคงของประเทศ เช่น กิจการพลังงาน ไฟฟ้า น้ำประปา และโทรคมนาคม ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มีความสำคัญ ต่อการพัฒนาและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ เช่น ท่าเรือ ถนน รางรถไฟ ท่อสายส่งไฟฟ้า ด้านการเป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนประเทศผ่านการลงทุนเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจและการนำส่งรายได้แผ่นดิน นอกจากนี้ รัฐวิสาหกิจยังสามารถช่วยเติมเต็มช่องว่างในการเข้าถึงบริการสาธารณะหรือแก้ไขปัญหา ข้อบกพร่องของกลไกตลาดในการให้บริการสาธารณะขั้นพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของ

ประชาชน อย่างทั่วถึง จึงได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์เพื่อเป็นกรอบและทิศทางในการขับเคลื่อนการดำเนินการกิจของรัฐบาลให้ครอบคลุมในระยะ ๕ ปีคือ “ยกระดับขีดความสามารถรัฐบาลไทย มุ่งสู่เป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ และการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน” เป้าหมาย รัฐบาลมีบทบาทและภารกิจที่หลากหลายในการดำเนินการเพื่อตอบโจทย์ยุทธศาสตร์ในการพัฒนา ประเทศในด้านต่าง ๆ ซึ่งในการจัดทำแผนพัฒนารัฐวิสาหกิจฯ ได้พิจารณาความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ โดยได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนารัฐวิสาหกิจภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) ๖ ด้าน ได้แก่ ๑. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง ๒. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ๓. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ๔. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ๕. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๖. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

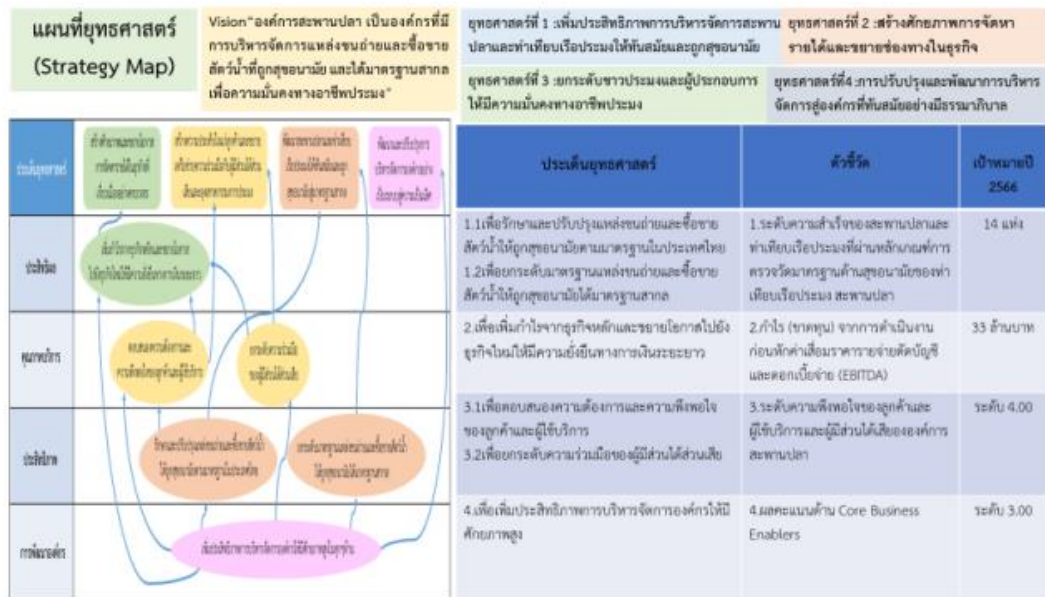
๒.๖ แผนยุทธศาสตร์กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙)

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในระยะ ๒๐ ปีนั้น เป็นการกำหนดทิศทางของการพัฒนาองค์กรตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) เพื่อให้สอดคล้องจากทิศทางการพัฒนาเดิมที่เป็นไปตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙) ซึ่งในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้จะมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาเกษตรกรของประเทศ โดยทิศทางการพัฒนาได้นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ร่วมด้วย และได้กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่า “เกษตรกรมั่นคง การเกษตรมีคั่ง ทรัพยากรการเกษตรยั่งยืน” พร้อมทั้งมีเป้าหมายเพื่อให้เกษตรกรมีรายได้ต่อหัวมากกว่า ๑๓,๐๐๐ เหรียญสหรัฐ (ประมาณ ๓๙๐,๐๐๐ บาท ต่อคน ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๙) ตลอดจนส่งเสริมให้เกษตรกรมีทั้งทักษะและความสามารถในการอาชีพของตนให้เพิ่มมากขึ้น และให้การดำเนินงานของสถาบันการเกษตรมีศักยภาพและประสิทธิภาพมากกว่าเดิม โดยที่ยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรกรนั้นต้องการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาช่วยในส่วนของการผลิต เพื่อพัฒนาคุณภาพของการผลิตประกอบกับต้องการให้คุณภาพชีวิตของเกษตรกรมีความกินดีอยู่ดีมากยิ่งขึ้นเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางรายได้ตลอดจนเพื่อให้เกิดการรวมกลุ่มของเกษตรกรให้มีความเข้มแข็งและเชื่อมโยงเครือข่ายให้ใหญ่ขึ้นนำไปสู่ความเชื่อมโยงจากอำเภอไปสู่ระดับจังหวัดและไปสู่ระดับภูมิภาคต่อไป โดยประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์ทั้ง ๕ ดังต่อไปนี้ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ มุ่งสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันการเกษตร ยุทธศาสตร์ที่ ๒ มุ่งเพิ่มประสิทธิภาพของการผลิตและยกระดับคุณภาพและมาตรฐานของผลิตภัณฑ์ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ มุ่งสร้างความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ยุทธศาสตร์ที่ ๔ มุ่งจัดการและบริหารทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมให้มีความสมดุลและยั่งยืนด้วยการนำแนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืน ยุทธศาสตร์ที่ ๕ มุ่งพัฒนาระบบบริหารงานภาครัฐ โดยการพัฒนาวิจัยและบุคลากรของทางการเกษตรให้มีองค์ความรู้เพิ่มมากขึ้น เพื่อให้เป็น Smart officers และ Smart researcher

๑.๒ แผนวิสาหกิจองค์การสะพานปลา พ.ศ.๒๕๖๗ - ๒๕๗๐

แผนวิสาหกิจ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ มีวัตถุประสงค์เพื่อ กำหนดทิศทางการดำเนินงานขององค์การสะพานปลาในระยะ ๕ ปี (๒๕๖๖ -๒๕๗๐) ด้วยพระราชบัญญัติการพัฒนากำกับดูแลและบริหารรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๖๒ (พระราชบัญญัติพัฒนารัฐวิสาหกิจฯ) มาตรา ๒๕ กำหนดให้ รัฐวิสาหกิจจัดทำแผนวิสาหกิจที่มีกรอบระยะเวลา ๕ ปี และแผนปฏิบัติการประจำปี โดยต้องสอดคล้องกับ แผนพัฒนารัฐวิสาหกิจ เสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ (สคร.) ตามหลักเกณฑ์ที่ สคร. กำหนด รวมทั้งให้ สคร. รายงานผลการปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการประจำปีของ รัฐวิสาหกิจเสนอต่อ คณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ จึงได้มีการทบทวนยุทธศาสตร์ขององค์การสะพานปลาให้สอดคล้องกับแผน ยุทธศาสตร์รัฐวิสาหกิจ และสถานการณ์และสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปดังกล่าว คณะกรรมการองค์การ สะพานปลาได้ให้ความสำคัญกับยุทธศาสตร์ด้านเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสะพานปลาและท่าเทียบ เรือประมงให้ถูกสุขอนามัยได้รับมาตรฐานสากล สร้างศักยภาพการจัดการรายได้และขยายช่องทางในธุรกิจ ยกระดับชาวประมงและผู้ประกอบการ ให้มีความมั่นคงทางอาชีพประมง และการปรับปรุงและพัฒนาระบบ การบริหารจัดการสู่องค์กรที่ทันสมัยอย่างมีธรรมาภิบาลเพื่อให้มั่นใจว่าองค์กรจะบรรลุตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้

กรอบและทิศทางการดำเนินงานขององค์การสะพานปลาประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐

วิสัยทัศน์ (Vision)

“องค์การสะพานปลา เป็นองค์กรที่มีการบริหารจัดการแหล่งขนถ่ายและซื้อขายสัตว์น้ำที่ถูกสุขอนามัย และได้มาตรฐานสากล เพื่อความมั่นคงทางอาชีพประมง”

พันธกิจ

๑. พัฒนาและบริหารจัดการสะพานปลาท่าเทียบเรือ (ตลาดสินค้าสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ) อย่างมีมาตรฐานสุขอนามัย และเป็นธรรม

๒. จัดเก็บค่าใช้บริการสะพานปลาท่าเทียบเรือและการใช้ทรัพย์สินสะพานปลาท่าเทียบเรือ

๓. สนับสนุนส่งเสริมความรู้ เทคโนโลยี และอาชีพให้แก่ชาวประมง

๔. พัฒนาระบบการบริหารองค์กร และฐานะการเงินด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลให้มีประสิทธิภาพ

ภารกิจหลัก

๑. จัดดำเนินการและนำมาซึ่งความเจริญของสะพานปลา ตลาดสินค้าสัตว์น้ำ และอุตสาหกรรมประมง

๒. จัดดำเนินการหรือควบคุมและอำนวยความสะดวกบริการซึ่งกิจการแพปลา การขนส่ง และกิจกรรมอื่นๆ อันเกี่ยวกับกิจการแพปลา

๓. จัดส่งเสริมฐานะ สวัสดิการ หรืออาชีพของชาวประมง และบูรณะหมู่บ้านการประมง

๔. จัดส่งเสริมสหกรณ์ หรือสมาคมการประมง

อัตลักษณ์ อสป. CI = Corporate Identity

“สะพานเชื่อมโยงสินค้าสัตว์น้ำคุณภาพ สู่ผู้บริโภคทั่วไทย ก้าวไกลทั่วโลก ”

A bridge linking quality aquatic products to consumers all over Thailand worldwide.

องค์อินทร์พรหมเทวา ประสิทธิการดำเนินต่อสถิติชนม์ หกสิบเก้าสะพานเชื่อมและบกสู่ปวงข้า ปลาเวียนแหวกว่ายด้วยมานะ จำเริญกาล ตลอดไป

“เมื่ออาทิตย์อัสดง เรือกำลังจะออกจากฝั่งเพื่อไปทำการประมงและจับปลา” ชาวประมงถือเบ็ด สือถึง ชาวประมงกำลังประกอบอาชีพประมง ซึ่งรูปคนและคันเบ็ด เป็นรูปที่คล้ายอักษรไทย เลข ๕ รูปปลาที่ยื้มมีความสุข หมายถึง ความอุดมสมบูรณ์ทรัพยากรธรรมชาติแห่งท้องทะเลหน้าหาดเกลียวคลื่น สะพานและเรือประสานกัน หมายถึง องค์การสะพานปลาและเรือประมงเคียงคู่กัน โดยเชื่อมโยงด้วยสะพานภูมิพล ซึ่งสื่อถึงรัชกาลที่ ๙ และเป็นรัชสมัยการครองราช องค์การสะพานปลาได้จัดตั้งขึ้น ปี พ.ศ.๒๔๙๖ และรอบ ๖๙ ปี นั่นเอง

วัตถุประสงค์ในการจัดตั้ง

ตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. ๒๔๙๖ กำหนดให้จัดตั้ง “องค์การสะพานปลา” ขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์

๑. จัดดำเนินการและนำมาซึ่งความเจริญของสะพานปลา ตลาดสินค้าสัตว์น้ำ และอุตสาหกรรมประมง

๒. จัดดำเนินการ หรือควบคุม และอำนวยความสะดวกซึ่งกิจการแพปลา การขนส่ง และกิจการอื่น ๆ อันเกี่ยวกับกิจการแพปลา

๓. จัดส่งเสริมฐานะ สวัสดิการ หรืออาชีพของชาวประมง และบูรณะหมู่บ้านการประมง

๔. จัดส่งเสริมสหกรณ์หรือสมาคมการประมง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงให้ถูกสุขอนามัยได้รับมาตรฐานสากล

วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

๑. เพื่อรักษาและปรับปรุงแหล่งขนถ่ายและซื้อขายสัตว์น้ำให้ถูกสุขอนามัยตามมาตรฐานในประเทศไทย

๒. เพื่อยกระดับมาตรฐานแหล่งขนถ่ายและซื้อขายสัตว์น้ำให้ถูกสุขอนามัยได้มาตรฐานสากล

กลยุทธ์

๑. พัฒนาท่าเทียบเรือประมงอ่างศิลา (ตลาดปลากลางทะเลแห่งแรกของประเทศไทย) เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ

๒. พัฒนาระบบสุขอนามัยสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงสู่มาตรฐานระดับสากล

ตัวชี้วัด

๑. ระดับความสำเร็จของสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงที่ผ่านหลักเกณฑ์การตรวจวัดมาตรฐานด้านสุขอนามัยของท่าเทียบเรือประมง สะพานปลากิจการแพปลา หรือตลาดกลางซื้อขายสินค้าสัตว์น้ำตามประกาศกรมประมง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ สร้างศักยภาพการจัดการรายได้และขยายช่องทางในธุรกิจ

วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

๑. เพื่อเพิ่มกำไรจากธุรกิจหลักและขยายโอกาสไปยังธุรกิจใหม่ให้มีความยั่งยืนทางการเงินระยะยาว

กลยุทธ์

๑. ปรับโครงสร้างหน่วยงานให้มีหน้าที่และภารกิจในการจัดการรายได้ที่หลากหลายช่องทาง

๒. สร้างหน่วยธุรกิจ (Business Unit) ใหม่เพื่อขยายการดำเนินงานไปสู่ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายและขนถ่ายสัตว์น้ำอย่างครบวงจร

ตัวชี้วัด

๑. กำไร (ขาดทุน) จากการดำเนินงานก่อนหักค่าเสื่อมราคารายจ่ายตัดบัญชีและดอกเบี้ยจ่าย (EBITDA)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกกระดับชาวประมงและผู้ประกอบการ ให้มีความมั่นคงทางอาชีพประมง

วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

๑. เพื่อตอบสนองความต้องการและความพึงพอใจของลูกค้าและผู้ใช้บริการ

๒. เพื่อยกระดับความร่วมมือของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

กลยุทธ์

๑. พัฒนาการสื่อสารและประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความรับรู้ทั้งในและต่างประเทศต่อองค์กรผ่านช่องทางที่หลากหลาย

๒. พัฒนาความร่วมมือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาโมเดลเศรษฐกิจ BCG ที่ยั่งยืน

๓. สร้างความร่วมมือระหว่างองค์กรระหว่างประเทศ

ตัวชี้วัด

๑. ระดับความพึงพอใจของลูกค้าและผู้ให้บริการขององค์การสะพานปลา
๒. ระดับความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์การสะพานปลา

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การปรับปรุงและพัฒนาการบริหารจัดการสู่องค์กรที่ทันสมัยอย่างมีธรรมาภิบาล

วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

๑. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กรให้มีศักยภาพสูง

กลยุทธ์

๑. กลยุทธ์การพัฒนากลไกและกระบวนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานขององค์กร
๒. พัฒนาสมรรถนะด้านต่างๆ ให้กับบุคลากรในทุกระดับ และพัฒนาการบริหารจัดการองค์ความรู้(KM) สู่การจัดทำมาตรฐานการปฏิบัติงานในระดับสากล

ตัวชี้วัด

๑. ผลคะแนนด้าน Core Business Enable

การดำเนินงานขององค์การสะพานปลา

ภารกิจเชิงสังคม เพื่อเป็นการช่วยส่งเสริมฐานะ สวัสดิการ อาชีพของชาวประมง และบูรณะหมู่บ้านการประมง ส่งเสริมสหกรณ์หรือสมาคมการประมง ซึ่งเป็นการเกษตรสาขาหนึ่งที่มักจะถูกมองข้าม และไม่มีหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบโดยตรง ทำให้การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อรองรับอาชีพประมงมีค่อนข้างจำกัด ในขณะที่สินค้าประมง จัดเป็นสินค้าส่งออกที่สำคัญ ทำรายได้ให้กับประเทศปีละกว่า ๓๐๐,๐๐๐ ล้านบาท อีกทั้งยังเป็นอาหารหลักที่มีคุณค่าทางโภชนาการ และส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนเคียงคู่กับกับข้าวซึ่งได้รับการดูแลจากภาครัฐในอันดับต้น ๆ องค์การสะพานปลาในฐานะที่เป็นรัฐวิสาหกิจ ซึ่งมีลักษณะงานเกี่ยวข้องใกล้ชิดกับชาวประมงโดยตรง และมีวัตถุประสงค์การดำเนินงานตามพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์กรเพื่อสนับสนุนการประกอบอาชีพประมง จึงได้เปิดดำเนินงานสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงรวม ๑๗ แห่ง ตลอดแนวชายฝั่งทะเลทั้งในภาคใต้ ภาคตะวันออก รวมทั้งกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล เพื่อให้บริการแก่ชาวประมง และผู้ประกอบการธุรกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มีสถานที่ในการประกอบอาชีพ รายละเอียดดังนี้

(๑) การจัดบริการพื้นฐานทางการประมง

จัดให้มีบริการพื้นฐานเพื่อรองรับอาชีพประมง โดยเฉพาะท่าเทียบเรือประมงและตลาดสินค้าสัตว์น้ำที่ได้มาตรฐานสากล พร้อมสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น โดยคิดค่าบริการในอัตราต่ำ และให้บริการแก่ทุกคนอย่างเสมอภาค ป้องกันการผูกขาด รักษาระดับราคาสัตว์น้ำให้เป็นธรรมแก่ผู้ซื้อและผู้ขาย ตลอดจนส่งเสริมอาชีพประมง ปัจจุบันองค์การสะพานปลาได้เปิดดำเนินงานสะพานปลา ๔ แห่ง และท่าเทียบเรือประมง ๑๓ แห่ง ดังนี้

๑. สะพานปลากรุงเทพ
๒. สะพานปลาสมุทรสาคร
๓. สะพานปลาสมุทรปราการ

๔. สะพานปลานครศรีธรรมราช
๕. ท่าเทียบเรือประมงตราด
๖. ท่าเทียบเรือประมงอ่างศิลา
๗. ท่าเทียบเรือประมงหัวหิน
๘. ท่าเทียบเรือประมงชุมพร
๙. ท่าเทียบเรือประมงหลังสวน
๑๐. ท่าเทียบเรือประมงสุราษฎร์ธานี
๑๑. ท่าเทียบเรือประมงสงขลา ๑
๑๒. ท่าเทียบเรือประมงสงขลา ๒ (ท่าสะพาน)
๑๓. ท่าเทียบเรือประมงปัตตานี
๑๔. ท่าเทียบเรือประมงนราธิวาส
๑๕. ท่าเทียบเรือประมงสตูล
๑๖. ท่าเทียบเรือประมงภูเก็ต
๑๗. ท่าเทียบเรือประมงระนอง

(๒) การพัฒนาการประมง

การพัฒนาอาชีพการทำประมงตลอดจนนำมาซึ่งความเจริญของสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง ตลาดกลางสินค้าสัตว์น้ำและอุตสาหกรรมประมง จากภารกิจดังกล่าวองค์การสะพานปลา มีการปรับปรุงสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง ให้เป็นสถานที่ที่มีความเป็นมาตรฐานด้านสุขอนามัย สะพานปลาท่าเทียบเรือประมงที่ดี สามารถรองรับปริมาณสัตว์น้ำได้มากขึ้น สร้างรายได้ให้แก่ชาวประมงและองค์การสะพานปลา อีกทั้งพัฒนาระบบสาธารณูปโภค ความปลอดภัย และปรับปรุงภูมิทัศน์ให้สวยงามที่มีความทันสมัย เพื่อเป็นตลาดสินค้าสัตว์น้ำ สัตว์น้ำแปรรูป มาตรฐานสุขอนามัย ราคายุติธรรม ในการรองรับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ

(๓) การส่งเสริมการประมง

เป็นภารกิจสำคัญอีกส่วนหนึ่งตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา โดยการช่วยเหลือส่งเสริมฐานะและสวัสดิการและการประกอบอาชีพให้แก่ชาวประมงในด้านต่าง ๆ ดังนี้

๓.๑ สนับสนุนเงินทุนในการดำเนินงานให้แก่สมาคมประมง สหกรณ์ประมงและกลุ่มเกษตรกรทำประมงต่าง ๆ เงินทุนที่นำมาช่วยเหลือดังกล่าวเรียกว่าเงินทุนส่งเสริมการประมง ซึ่งตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้กำหนดให้องค์การสะพานปลาแบ่งเงินค่าบริการที่เรียกเก็บจากผู้ประกอบกิจการแพปลาร้อยละ ๒๕ ของค่าบริการที่เก็บได้นำมาใช้จ่ายในการส่งเสริมการประมง ภายใต้การควบคุมของคณะกรรมการส่งเสริมการประมง โดยเงินทุนดังกล่าวจะเป็นการช่วยเหลือ ๑) ส่งเสริมฐานะและสวัสดิการ ๒) ส่งเสริมอาชีพ ๓) บำรุงหมู่บ้านชาวประมง ๔) ส่งเสริมสมาคมกลุ่มเกษตรกรและสหกรณ์ประมง ๕) ทุนการศึกษาด้านการประมง ๖) ทุนการศึกษาแก่บุตรชาวประมงผู้ประสบภัยทางทะเล

๓.๒ ส่งเสริมความรู้กฎหมาย สุขอนามัย และวิชาชีพผู้ประกอบการธุรกิจประมง ให้แก่ชาวประมงสามารถทำประมงถูกกฎหมาย มีมาตรฐานสุขอนามัย และส่งเสริมความรู้ด้านการแปรรูปสินค้า

ประมง สร้างผลิตภัณฑ์ในระดับสากล สร้างมูลค่าสินค้าประมง พัฒนาเป็นอุตสาหกรรมประมง ซึ่งเป็นการตอบ
โจทย์ขององค์การสะพานปลาในการดำเนินงานบรรลุตามภารกิจ ในการพัฒนาอาชีพของชาวประมงแห่ง
ประเทศไทยให้มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม เพิ่มศักยภาพภาคประมง สหกรณ์
ชุมชน เศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง เสริมสร้าง พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันภาคประมง และ
ยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าสัตว์น้ำให้สู่มาตรฐานสากลสืบต่อไป

๓.๓ ส่งเสริมสนับสนุนประมงพื้นบ้าน เพื่อเป็นการสร้างงาน สร้างรายได้ แก่อาชีพ
ประมงพื้นบ้าน และสร้างความเข้มแข็งของชุมชนอย่างยั่งยืน

๓.๔ ส่งเสริมชาวประมง และผู้ประกอบการแพปลา ในการจำหน่ายสินค้าสัตว์น้ำจาก
แหล่งทำประมงทั่วประเทศที่ได้รับผลกระทบต่าง ๆ โดยดำเนินการจัดทำ Platform เพื่อรวบรวมสินค้าสัตว์น้ำ
ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ ไปยังผู้บริโภคในราคาเหมาะสม ปลอดภัย มีสุขอนามัยที่ดี และได้รับความสะดวก

ภารกิจเชิงธุรกิจ เป็นการดำเนินงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการหารายได้จากทรัพยากรที่
องค์การสะพานปลามีอยู่ ทั้งในด้านของที่ดิน ทรัพยากร บุคลากร ประสิทธิภาพ และองค์ความรู้ รวมถึง
ความเชื่อถือนในฐานองค์กรของรัฐ เพื่อลดการพึ่งพารายได้จากภาคประมงทะเลเช่นที่เป็นมาในอดีต และเป็นการ
แก้ไขปัญหาฐานะการเงินในระยะยาว สำหรับการดำเนินงานในเชิงธุรกิจ ได้แก่

(๑) การบริหารทรัพยากร

ได้แก่การจัดหาประโยชน์จากที่ดิน อาคาร และสิ่งปลูกสร้างในสะพานปลาและท่าเทียบ
เรือประมงต่าง ๆ ทั้งในรูปของการให้เช่าและการให้สิทธิในการเข้าทำธุรกิจจัดเป็นส่วนหนึ่งของการให้บริการ
และเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญ เนื่องจากสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงขององค์การสะพานปลาจัดเป็นศูนย์
รวมธุรกิจประมง ซึ่งจำเป็นต้องมีการประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องกัน เช่น โรงน้ำแข็ง ห้องเย็น โรงงานแปรรูป
สัตว์น้ำ อุเรือ - คานเรือ เป็นต้น ไม่นับรวมอาคารสำนักงานของผู้ประกอบการแพปลา การให้เช่าพื้นที่เพื่อแปรรูป
แปรรูปเบื้องต้น บรรจุหีบห่อ หรือแม้แต่จำหน่ายเครื่องมือ อุปกรณ์ต่าง ๆ การวางแผนบริหารทรัพยากรอย่างมี
ประสิทธิภาพ นอกจากจะเป็นการส่งเสริมการประกอบธุรกิจซึ่งสนับสนุนและเกี่ยวข้องกับการประมงแล้ว
ยังมีส่วนในการพัฒนาศักยภาพของพื้นที่และช่วยสร้างรายได้

(๒) การดำเนินงานเชิงพาณิชย์เพื่อหารายได้

เป็นการดำเนินงานภายใต้กรอบภารกิจเพื่อหารายได้เป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน
ปัจจุบันองค์การสะพานปลาดำเนินงานในเชิงพาณิชย์โดยการให้สินเชื่อแก่ผู้ประกอบการประมง และเกษตรกรผู้
เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ในการจัดหาปัจจัยการผลิต เช่น เครื่องมืออุปกรณ์ทำประมง การปรับปรุงเรือประมง อาหาร
สัตว์น้ำ เป็นต้น นอกจากนี้องค์การสะพานปลายังมีแผนขยายงานด้านการจำหน่ายสินค้าและผลิตภัณฑ์ประมง
ภายใต้เครื่องหมายการค้าขององค์การสะพานปลา

บทบาทขององค์การสะพานปลาในการพัฒนาอุตสาหกรรมประมง

ในโครงสร้างของอุตสาหกรรมประมงของไทย จุดอ่อนที่สุดก็คือการตลาดสัตว์น้ำ ซึ่งหาก
การตลาดสัตว์น้ำได้รับการพัฒนาให้ดีขึ้นกว่าในปัจจุบัน อุตสาหกรรมประมงของไทยจะเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น
และผู้ที่อยู่ในอุตสาหกรรมนี้จะได้รับผลประโยชน์อย่างยุติธรรม ที่สำคัญที่สุดทรัพยากรประมงที่มีอยู่จำกัด
จะถูกใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

องค์การสะพานปลามีวัตถุประสงค์หลายประการในการดำเนินงาน แต่วัตถุประสงค์หลัก คือ การพัฒนาการตลาดสัตว์น้ำของไทยให้เจริญก้าวหน้าทัดเทียมประเทศที่พัฒนาแล้ว เพื่อให้ชาวประมงมีฐานะทาง เศรษฐกิจและสังคมที่ดีขึ้นกว่าในปัจจุบัน และทำให้ประชาชนไทยได้บริโภคสัตว์น้ำที่มีคุณภาพตอบสนอง นโยบายรัฐบาลในด้านอาหารปลอดภัย (Food Safety) ในราคาที่เป็นธรรมตลอดจนยกระดับฐานะของประเทศ เป็นครัวโลกในอนาคต การดำเนินงานขององค์การสะพานปลาในปัจจุบัน ทั้งภารกิจเชิงสังคมและเชิงพาณิชย์ ทั้งในล้วนมีส่วนช่วยทั้งทางตรงและทางอ้อมในการพัฒนาอุตสาหกรรมประมงของไทย อาทิ

(๑) จัดสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน (Basic Infrastructure) ตามมาตรฐานสุขอนามัย สะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง สำหรับการขนถ่ายสัตว์น้ำ การซื้อขายสัตว์น้ำ ตลอดจนพัฒนาระบบการซื้อขายด้วยวิธีการประมูล ซึ่งเป็นวิธีที่ยุติธรรมที่สุดสำหรับผู้ซื้อและผู้ขายสัตว์น้ำ

(๒) ส่งเสริมการรวมตัวของชาวประมง โดยเฉพาะอย่างยิ่งชาวประมงพื้นบ้าน เพื่อให้ ชาวประมงมีอำนาจต่อรองมากขึ้น องค์การสะพานปลาได้จัดงบประมาณสำหรับสนับสนุนการดำเนินงาน ของกลุ่มชาวประมง ทั้งในรูปของการให้เปล่าและการให้กู้โดยคิดดอกเบี้ยในอัตราต่ำและมีระยะเวลาใช้เงินต้น คืนในระยะยาว

(๓) จัดสรรเงินสนับสนุนการวิจัยในสาขาวิชาการประมงแก่นักวิจัยในสถาบันการศึกษาเพื่อให้ ได้มาซึ่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเรือและเครื่องมือทำการประมง

(๔) ให้เงินสนับสนุนเป็นทุนการศึกษาแก่บุตรชาวประมงที่มีฐานะยากจน

(๕) ให้เงินกู้แก่ชาวประมงและผู้ประกอบธุรกิจการประมง

(๖) จัดสรรงบประมาณสำหรับการพัฒนาชุมชนประมง โดยมุ่งเน้นการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก ขั้นพื้นฐาน เช่น จัดหาแหล่งน้ำสะอาด สร้างถนน ทางเดินสำหรับชุมชนประมง

(๗) ปรับปรุงคุณภาพบริการและสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้ใช้บริการ ได้แก่ ชาวประมง แพปลา สถาบันชาวประมง และผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องในรูปแบบการเป็นพันธมิตรร่วมกันในการพัฒนา อาชีพที่เกี่ยวกับการประมง

ประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงให้ ถูกสุขอนามัยได้รับมาตรฐานสากล

วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

๑. เพื่อรักษาและปรับปรุงแหล่งขนถ่ายและซื้อขายสัตว์น้ำให้ถูกสุขอนามัยตามมาตรฐานในประเทศไทย

๒. เพื่อยกระดับมาตรฐานแหล่งขนถ่ายและซื้อขายสัตว์น้ำให้ถูกสุขอนามัยได้มาตรฐานสากล
กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาท่าเทียบเรือประมงอ่างศิลา (ตลาดปลากลางทะเลแห่งแรกของประเทศไทย) เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบสุขอนามัยสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงสู่มาตรฐานระดับสากล

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ สร้างศักยภาพการบริหารรายได้และขยายช่องทางในธุรกิจ

วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ : เพื่อเพิ่มกำไรจากธุรกิจหลักและขยายโอกาสไปยังธุรกิจใหม่ให้มีความยั่งยืนทางการเงินระยะยาว

กลยุทธ์ที่ ๑ ปรับโครงสร้างหน่วยงานให้มีหน้าที่และภารกิจในการบริหารรายได้ที่หลากหลายช่องทาง

กลยุทธ์ที่ ๒ สร้างหน่วยธุรกิจ (Business Unit) ใหม่เพื่อขยายการดำเนินงานไปสู่ธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการซื้อขายและขนถ่ายสัตว์น้ำอย่างครบวงจร

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกระดับชาวประมงและผู้ประกอบการ ให้มีความมั่นคงทางอาชีพประมง

วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

๑. เพื่อตอบสนองความต้องการและความพึงพอใจของลูกค้าและผู้ให้บริการ

๒. เพื่อยกระดับความร่วมมือของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาการสื่อสารและประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความรับรู้ทั้งในและต่างประเทศต่อองค์กรผ่านช่องทางที่หลากหลาย

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาความร่วมมือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาโมเดลเศรษฐกิจ BCG ที่ยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๓ สร้างความร่วมมือระหว่างองค์กรระหว่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การปรับปรุงและพัฒนาการบริหารจัดการองค์กรที่ทันสมัยอย่างมีธรรมาภิบาล

วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ : เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กรให้มีศักยภาพสูง

กลยุทธ์ที่ ๑ กลยุทธ์การพัฒนากลไกและกระบวนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานขององค์กร

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาสมรรถนะด้านต่างๆ ให้กับบุคลากรในทุกกระดับ และพัฒนาการบริหารจัดการองค์ความรู้ (KM) สู่การจัดทำมาตรฐานการปฏิบัติงานในระดับสากล

ที่มาข้อมูล แผนวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ขององค์การสะพานปลา

นโยบายการกำกับดูแลที่ดีด้านการจัดการองค์ความรู้ขององค์การสะพานปลา

การกำหนดนโยบายการกำกับดูแลที่ดีด้านการจัดการองค์ความรู้ (Knowledge Management : KM Governance) ของ อสป. มีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

๑. เพื่อให้การมีการกำหนดกลยุทธ์ ด้านการบริหารจัดการองค์ความรู้ ที่สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ และบริบทของ อสป.

๒. เพื่อให้การดำเนินงานด้านการจัดการความรู้สอดคล้องกับกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้อง

๓. เพื่อให้การบริหารจัดการองค์ความรู้เป็นไปตามแนวทางปฏิบัติที่ดี และเป็นระบบ เพื่อให้ อสป. มีระบบการบริหารจัดการข้อมูลที่สำคัญอย่างเป็นระบบ และสืบค้นได้

๔. เพื่อให้การลงทุนด้านการบริหารจัดการองค์ความรู้สอดคล้องกับเป้าหมายพันธกิจ และ วัตถุประสงค์ขององค์กร

๕. เพื่อให้การบริหารจัดการองค์ความรู้มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ สอดคล้องกับนโยบาย การกำกับดูแลกิจการที่ดี (Corporate Governance: CG) ของ อสป.

บทที่ ๒

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อจัดทำแผนแม่บทการจัดการความรู้

๑. จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ของการจัดการความรู้ (KM SWOT)

การวิเคราะห์หาเป้าหมาย กลยุทธ์ และแผนการดำเนินงานด้านการจัดการความรู้ที่สอดคล้องกับ
ดำเนินการวิเคราะห์สภาพของการจัดการความรู้ขององค์กรในปัจจุบัน โดยใช้ข้อมูลผลสำรวจความพึงพอใจ
ของ VOCs ผลการดำเนินงานในอดีต ความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น ตัวชี้วัดของแผนงานสำคัญต่างๆที่เกี่ยวข้องเพื่อ
ค้นหาจุดแข็ง จุดด้อย โอกาส และภัยคุกคามที่เกิดขึ้นกับทั้งภายในและภายนอกองค์กร โดยมีผลของ SWOT
Analysis

จุดแข็ง (S: Strengths)

- ผู้บริหารให้ความสำคัญกับการนำการจัดการความรู้มาใช้สนับสนุนการดำเนินงานของ
องค์กร
- มีองค์ความรู้และประสบการณ์เฉพาะทางด้านสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงและ
สุขอนามัยเป็นจำนวนมาก

จุดอ่อน (W: Weaknesses)

- ขาดการสื่อสาร และแบ่งปันองค์ความรู้ภายในองค์กร
- องค์ความรู้กระจุกตัว ไม่มีการจัดการที่ชัดเจน
- องค์กรพัฒนาไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี
- พนักงานขาดแรงจูงใจในการเรียนรู้
- พนักงานขาดความเข้าใจความรู้พื้นฐานและยุทธศาสตร์ขององค์กร

โอกาส (O: Opportunities)

- เทคโนโลยีดิจิทัลเปิดโอกาสให้มีการสื่อสาร และเข้าถึงองค์ความรู้มากยิ่งขึ้น
- นโยบายผู้บริหารให้ความสำคัญในการนำการจัดการความรู้ในการขับเคลื่อนงานของ
องค์กรสะพานปลา
- นโยบายของรัฐเอื้อในด้าน Digital Transformation

อุปสรรค (T: Threats)

- องค์ความรู้เกิดขึ้นใหม่ และมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ทำให้ไม่ทันต่อการ
เปลี่ยนแปลง
 - ความพร้อมในการพัฒนาบุคลากรเพื่อตอบสนองการขับเคลื่อนของหน่วยงานคู่แข่ง
- แผนแม่บทการจัดการความรู้ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ (ฉบับทบทวน พ.ศ. ๒๕๖๗) ได้
ดำเนินการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศที่สำคัญสอดคล้องกับการบริหารจัดการความรู้ขององค์กร
ได้แก่

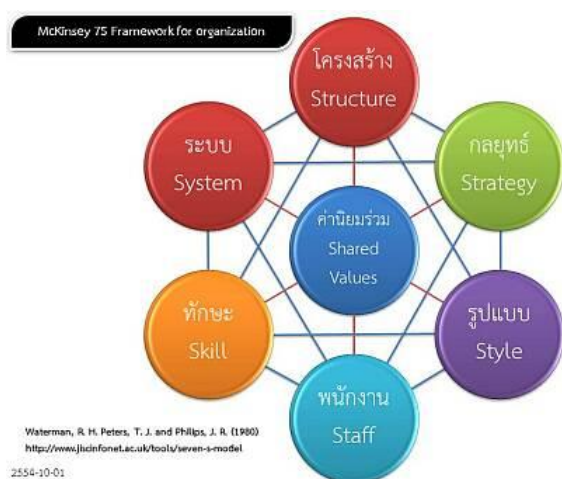
- วิสัยทัศน์ พันธกิจ ภารกิจหลัก และค่านิยม

- ๒) แผนวิสาหกิจองค์การสะพานปลา พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
- ๓) แผนแม่บทบริหารทรัพยากรบุคคลองค์การสะพานปลา พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗
- ๔) แผนแม่บทด้านการบริหารจัดการนวัตกรรม ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗
- ๕) แผนปฏิบัติการดิจิทัลองค์การสะพานปลา พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๗
- ๖) แผนยุทธศาสตร์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗
- ๗) นโยบายการกำกับดูแลที่ดีด้านการจัดการองค์ความรู้ขององค์การสะพานปลา
- ๘) นโยบายไทยแลนด์ ๔.๐
- ๙) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
- ๑๐) แนวคิดของกรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓
- ๑๑) กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี
- ๑๒) แผนยุทธศาสตร์วิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
- ๑๓) แผนยุทธศาสตร์กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)

ทั้งนี้ได้มีการประเมินสภาพแวดล้อมภายในโดยใช้ตัวแบบ The McKinsey 7-S Framework ประกอบด้วย Strategy (กลยุทธ์) Structure (โครงสร้าง) System (ระบบ) Staff (บุคลากร) Skill (ทักษะ) Style (รูปแบบ) Share Value (ค่านิยมร่วม) และการประเมินสภาพแวดล้อมภายนอกโดยใช้หลัก PEST Analysis ในการวิเคราะห์ ประกอบด้วย Political Factors (กฎเกณฑ์ นโยบายรัฐบาล) Economic Factors (เศรษฐกิจ) Social Factors (สังคม) Technological Factors (เทคโนโลยี)

การประเมินสภาพแวดล้อมภายใน โดยใช้ตัวแบบ The McKinsey 7-S Framework ประกอบด้วย Strategy (กลยุทธ์) Structure (โครงสร้าง) System (ระบบ) Staff (บุคลากร) Skill (ทักษะ) Style (รูปแบบ) Share Value (ค่านิยมร่วม) รายละเอียดดังรูป

The McKinsey 7-S Framework

๑. Structure (โครงสร้างองค์กร) หมายถึง ลักษณะโครงสร้างขององค์กรที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ รวมถึงขนาดการควบคุม การรวมอำนาจ และการกระจายอำนาจของผู้บริหาร การแบ่งโครงสร้างงานตามหน้าที่ ตามผลิตภัณฑ์ ตามลูกค้าตามภูมิภาคได้อย่างเหมาะสม โครงสร้างองค์กรมีความยืดหยุ่นมากน้อยเพียงไร ถ้าไม่ยืดหยุ่นหรือมีความยืดหยุ่นน้อย โอกาส

ความสำเร็จก็มีน้อย

๒. Strategy (กลยุทธ์) หมายถึง การวางแผนเพื่อตอบสนองการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมการพิจารณาจุดแข็ง จุดอ่อนของกิจการ โดยพิจารณาว่าองค์กรมีการกำหนดกลยุทธ์ที่ชัดเจนหรือไม่ และกลยุทธ์นั้นกระจาย

ออกไปใน sector โดยในส่วนนี้ มักใช้เครื่องมือในการวิเคราะห์ องค์การเช่น SWOT analysis เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดกลยุทธ์

๓. Staff (การจัดการบุคคลเข้าทำงาน) หมายถึง การคัดเลือกบุคลากรที่มีความสามารถ การพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง พนักงานมีคุณภาพใหม่ มาโดยระบบเส้นสายหรือพรรคพวกหรือไม่ การวางงานให้เหมาะสมกับบุคคลเป็นไปอย่างไร

๔. (Managerial) style (รูปแบบ) หมายถึง การจัดการที่มีรูปแบบวิธีที่เหมาะสมกับลักษณะองค์การ เช่น การสั่งการ การควบคุม การจูงใจ สะท้อนถึงวัฒนธรรมองค์การ สไตล์การบริหารเป็นอย่างไร โดยสไตล์ของการบริหารมักจะเข้าไปในรูปแบบเฉพาะของแต่ละองค์การ

๕. System (ระบบ) หมายถึง กระบวนการและลำดับขั้นการปฏิบัติงานทุกอย่าง ที่เป็นระบบที่ต่อเนื่อง สอดคล้องประสานกันทุกระดับ การวางระบบงาน ระบบสายงานการผลิต รวมถึงระบบการควบคุมบังคับบัญชา

๖. Skill (ทักษะ) หมายถึง ความโดดเด่น ความเชี่ยวชาญในการผลิต การขาย การให้บริการ พนักงานมีทักษะในการทำงานหรือไม่ มีการพัฒนาฝีมือให้กับพนักงานอย่างไร มีแบบแผนอย่างไร

๗. Shared value (ค่านิยมร่วม) ส่วนนี้ถือเป็นส่วนที่สำคัญ และมักจะเป็นใจกลางของรูปแบบการวางกลยุทธ์ การมีค่านิยมร่วมกันระหว่างคนในองค์การ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ความเชื่อร่วมกันในหน่วยงาน เป็นเรื่องที่ในทุก ๆ องค์การต้องมี เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายไปพร้อม ๆ กัน

สรุป McKincy's 7S Framework เป็นเครื่องมือในการวางกลยุทธ์องค์การได้อย่างมีประสิทธิภาพ และโดยได้รับการออกแบบโดย สองนักคิด คือ Robert Waterman , Tom Peter and Julien Phillips ซึ่งทำงานอยู่ในบริษัทที่ปรึกษา บ. McKincy & Company consulting จึงเป็นที่มาของชื่อ McKinsey's 7S Framework

๒.๑ การประเมินสภาพแวดล้อมภายในโดยใช้ตัวแบบ The McKinsey 7-S Framework

7 S Model	Strengths จุดแข็ง	Weaknesses จุดอ่อน
๑. Strategy (กลยุทธ์)	S๑ แผนวิสาหกิจของ อสป. กำหนดยุทธศาสตร์พัฒนาและปรับปรุงการบริหารจัดการ องค์การอย่างเป็นระบบสู่ความเป็นเลิศ ที่ชัดเจน S๒ คณะกรรมการ และผู้บริหาร มีการกำหนดนโยบายด้านการจัดการความรู้ และ แผนแม่บทการจัดการความรู้ อสป. S๔ ค่านิยมขององค์การมีการกำหนดพฤติกรรมสนับสนุนให้	W๑ ตัวชี้วัด เป้าหมาย ในแผนแม่บทการจัดการความรู้ ไม่สามารถวัดผลได้ในเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพได้อย่างชัดเจน

7 S Model	Strengths จุดแข็ง	Weaknesses จุดอ่อน
	เกิดการแสวงหาและบริหารจัดการความรู้	
๒. Structure (โครงสร้าง)	S๓ เป็นองค์กรขนาดเล็ก จึงมีความคล่องตัวในการทำงาน S๔ การแบ่งโครงสร้างองค์กร มีความชัดเจน ซึ่งกำหนดให้แผนกฝึกอบรม มีหน้าที่ในการพัฒนาองค์ความรู้พนักงานในองค์กร	ไม่มี
๓. System (ระบบ)	S๕ มีการกำหนดกระบวนการจัดการความรู้ มีการรวบรวมและแลกเปลี่ยนความรู้ภายในองค์กร	W๓ กระบวนการจัดการความรู้ยังไม่ถูกนำไปใช้อย่างเป็นระบบ W๔ ขาดการนำเทคโนโลยีมาสนับสนุนกระบวนการจัดการความรู้ในแต่ละขั้นตอนอย่างเหมาะสม
๔. Staff (บุคลากร)	S๖ มีการกำหนดทีมงานการจัดการความรู้ S๗ ผู้บริหารเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่บุคลากร เพื่อสร้างวัฒนธรรม การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง	-ไม่มี-
๕. Skill (ทักษะ)	S๘ พนักงานมีทักษะด้านการบริหารสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง และสุขอนามัย	ไม่มี
๖. Style (รูปแบบ)	S๗ ผู้บริหารเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่บุคลากร เพื่อสร้างวัฒนธรรม การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง	W๒ รูปแบบในการจัดการความรู้ ยังไม่หลากหลาย เน้นที่ผู้เกษียณอายุราชการเป็นหลัก
๗. Share Value (ค่านิยมร่วม)	S๙ ค่านิยมขององค์กรมีการกำหนดพฤติกรรมสนับสนุนให้เกิดการแสวงหาและบริหารจัดการความรู้	ไม่มี

การประเมินสภาพแวดล้อมภายนอก

โดยใช้หลัก PEST Analysis ในการวิเคราะห์ ประกอบด้วย Political Factors (กฎเกณฑ์ นโยบายรัฐบาล) Economic Factors (เศรษฐกิจ) Social Factors (สังคม) Technological Factors (เทคโนโลยี)

EST Analysis	Opportunities โอกาส	Threats อุปสรรค
๑. Political Factors (กฎเกณฑ์ นโยบายรัฐบาล)	O๑ นโยบาย ๔.๐ และ แผนพัฒนาดิจิทัลฯ สนับสนุนให้นำเทคโนโลยีมาปรับใช้ในการทำงาน O๒ นโยบายของรัฐบาลตาม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ ๑๓ และกรอบ ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี สนับสนุนการเสริมสร้างและ พัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ O๓ เทคโนโลยีดิจิทัลเปิดโอกาส ให้มีการสื่อสาร แลกเปลี่ยน และ เข้าถึงความรู้มากยิ่งขึ้น	T๑ นโยบาย และแผนการ ดำเนินงานของรัฐบาล มีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง T๒ ภัยคุกคามทางเทคโนโลยีมี แนวโน้มสูงขึ้นทำให้ต้อง เตรียมพร้อมในด้านทักษะในการ รับมือ
๒. Economic Factors (เศรษฐกิจ)	ไม่มี	ไม่มี
๓. Social Factors (สังคม)	ไม่มี	ไม่มี
๔. Technological Factors (เทคโนโลยี)	เทคโนโลยีดิจิทัลเปิดโอกาสให้มี การสื่อสาร แลกเปลี่ยน และ เข้าถึงความรู้มากยิ่งขึ้น	ไม่มี

๒. การวิเคราะห์ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ (TOWS Matrix)

การกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการความรู้ ขององค์การสะพานปลา พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ (ฉบับปรับปรุงปีงบประมาณ ๒๕๖๖) องค์การสะพานปลา ได้นำข้อมูลจากการวิเคราะห์ SWOT Analysis มาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง จุดแข็งกับโอกาส (SO) จุดแข็งกับอุปสรรค (ST) จุดอ่อนกับโอกาส (WO) และจุดอ่อนกับอุปสรรค (WT) กำหนดในตาราง TOWS Matrix นำมากำหนดความสัมพันธ์ซึ่งผลของการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในข้อมูลแต่ละคู่ เพื่อกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ทำให้องค์การสะพานปลาสามารถกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการจัดการความรู้ที่สอดคล้องและสนับสนุนการบรรลุยุทธศาสตร์ขององค์การสะพานปลา และได้จัดลำดับความสำคัญของประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

การวิเคราะห์ KM TOWS Matrix

ปัจจัยภายนอก ปัจจัยภายใน	Opportunities โอกาส O๑ นโยบาย ๔.๐ และ แผนพัฒนาดิจิทัลฯ สนับสนุน ให้นำเทคโนโลยีมาปรับใช้ใน การทำงาน O๒ นโยบายของรัฐบาลตาม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ ๑๒ และกรอบ ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี สนับสนุนการเสริมสร้างและ พัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ O๓ เทคโนโลยีดิจิทัลเปิดโอกาส ให้มีการสื่อสาร แลกเปลี่ยน และเข้าถึงความรู้มากยิ่งขึ้น	Threats อุปสรรค T๑ นโยบาย และแผนการ ดำเนินงานของรัฐบาล มีการเปลี่ยนแปลงอย่าง ต่อเนื่อง T๒ ภัยคุกคามทาง เทคโนโลยีมีแนวโน้มสูงขึ้น ทำให้ต้องเตรียมพร้อมใน ด้านทักษะในการรับมือ
	Strengths จุดแข็ง S๑ แผนวิสาหกิจของ อสป. กำหนด ยุทธศาสตร์พัฒนาและปรับปรุงการ บริหารจัดการองค์การอย่างเป็นระบบสู่	ST ยุทธศาสตร์เชิง ป้องกัน ภัยคุกคามด้านเทคโนโลยี มีแนวโน้มสูงขึ้น ทำให้
	SO ยุทธศาสตร์เชิงรุก นำเทคโนโลยีดิจิทัล มา พัฒนาการจัดการความรู้ เพื่อ ตอบสนองการเข้าถึงองค์ความรู้	ST ยุทธศาสตร์เชิง ป้องกัน ภัยคุกคามด้านเทคโนโลยี มีแนวโน้มสูงขึ้น ทำให้

ความเป็นเลิศ ที่ชัดเจน S๒ คณะกรรมการ และผู้บริหารมีการกำหนดนโยบายด้านการจัดการความรู้ และ แผนแม่บทการจัดการความรู้ อสป. S๓ เป็นองค์กรขนาดเล็กจึงมีความคล่องตัวในการทำงาน S๔ การแบ่งโครงสร้างองค์กร มีความชัดเจน ซึ่งกำหนดให้แผนกฝึกอบรมมีหน้าที่ในการพัฒนาองค์ความรู้พนักงานในองค์กร S๕ มีการกำหนดกระบวนการจัดการความรู้ มีการรวบรวม และแลกเปลี่ยนความรู้ภายใน S๖ มีการกำหนดทีมงานการจัดการความรู้ S๗ ผู้บริหารเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่บุคลากร เพื่อสร้างวัฒนธรรม การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง S๘ ค่านิยมขององค์กรมีการกำหนดพฤติกรรมสนับสนุนให้เกิดการแสวงหา และบริหารจัดการความรู้	รวมถึงสื่อสาร แลกเปลี่ยนความรู้ของ อสป.	องค์กรต้องปรับตัว แต่ด้วย อสป. เป็นองค์กรขนาดเล็ก มีความคล่องตัว และบริหารจัดการง่าย
Weaknesses จุดอ่อน W๑ ตัวชี้วัด เป้าหมาย ในแผนแม่บทการจัดการความรู้ ไม่สามารถวัดผลได้ในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพได้อย่างชัดเจน W๒ รูปแบบในการจัดการความรู้ ยังไม่หลากหลาย เน้นที่ผู้เกษียณอายุราชการเป็นหลัก W๓ กระบวนการจัดการความรู้ยังไม่ถูกนำไปใช้อย่างเป็นระบบ	WO ยุทธศาสตร์เชิงแก้ไข พัฒนาและปรับปรุงเครื่องมือที่นำมาจัดการความรู้ อย่างมีระบบและกระบวนการ	WT ยุทธศาสตร์เชิงรับ ทบทวนแผนแม่บทการจัดการความรู้ ให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนวิสาหกิจขององค์กร เพื่อรองรับต่อการเปลี่ยนแปลง

W๔ ขาดการนำเทคโนโลยีมาสนับสนุนกระบวนการจัดการความรู้ในแต่ละขั้นตอนอย่างเหมาะสม		
---	--	--

๓. วิสัยทัศน์การจัดการความรู้ (KM Vision)

“เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ เพื่อวัตกรรมการพัฒนาสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงอย่างยั่งยืน”

๔. นโยบาย

๔.๑ เสริมสร้าง วิสัยทัศน์ และทัศนคติของพนักงาน ให้ตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการความรู้และการสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้

๔.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ทุกหน่วยงานมีการดำเนินงานด้านการจัดการความรู้ โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของพนักงานและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญเพื่อพัฒนางานให้เกิดประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง

๔.๓ เสริมสร้างวัฒนธรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และมีการนำความรู้ที่ได้จากการแลกเปลี่ยนไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน โดยมุ่งหวังให้พนักงานเกิดการพัฒนาความรู้ ทักษะ และมีทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติงานเพื่อทำให้เกิดการปรับปรุงและก่อให้เกิดนวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง

๔.๔ พัฒนาระบบบริหารจัดการความรู้โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย และแบ่งปันความรู้ให้พนักงานและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อยกระดับการประมง และมาตรฐานการครองชีพ

๔.๕ ผู้บริหารทุกระดับต้องมีส่วนร่วมในการจัดการความรู้ดังกล่าวและมีหน้าที่ในการสนับสนุนด้านทรัพยากรอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามเจตนารมณ์แห่งนโยบายนี้

๔.๖ สร้างสรรค์ความรู้ นวัตกรรมมาขับเคลื่อนภารกิจ และยุทธศาสตร์องค์การสะพานปลาในการส่งเสริมการการปรับเปลี่ยนองค์กรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

๕. ยุทธศาสตร์ (Strategy)

กระบวนการจัดทำแผนแม่บทการจัดการความรู้องค์การสะพานปลา

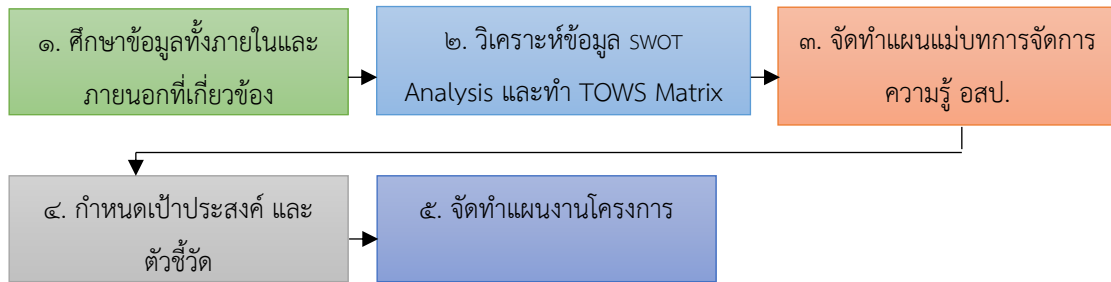
๕.๑ ศึกษานโยบาย ยุทธศาสตร์และแผนวิสาหกิจองค์การสะพานปลา และแผนอื่น ๆ ทั้งภายในและภายนอกที่เกี่ยวข้อง

๕.๒ วิเคราะห์ข้อมูลสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกที่เกี่ยวข้องโดยใช้ SWOT Analysis ในการวิเคราะห์ และทำ TOWS Matrix มาเป็นเครื่องมือในการกำหนดยุทธศาสตร์การจัดการความรู้

๕.๓ จัดทำแผนแม่บทการจัดการความรู้องค์การสะพานปลา พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

๕.๔ กำหนดเป้าประสงค์ และตัวชี้วัด

๕.๕ จัดทำแผนงานโครงการภายใต้แผนแม่บทการจัดการความรู้องค์การสะพานปลา

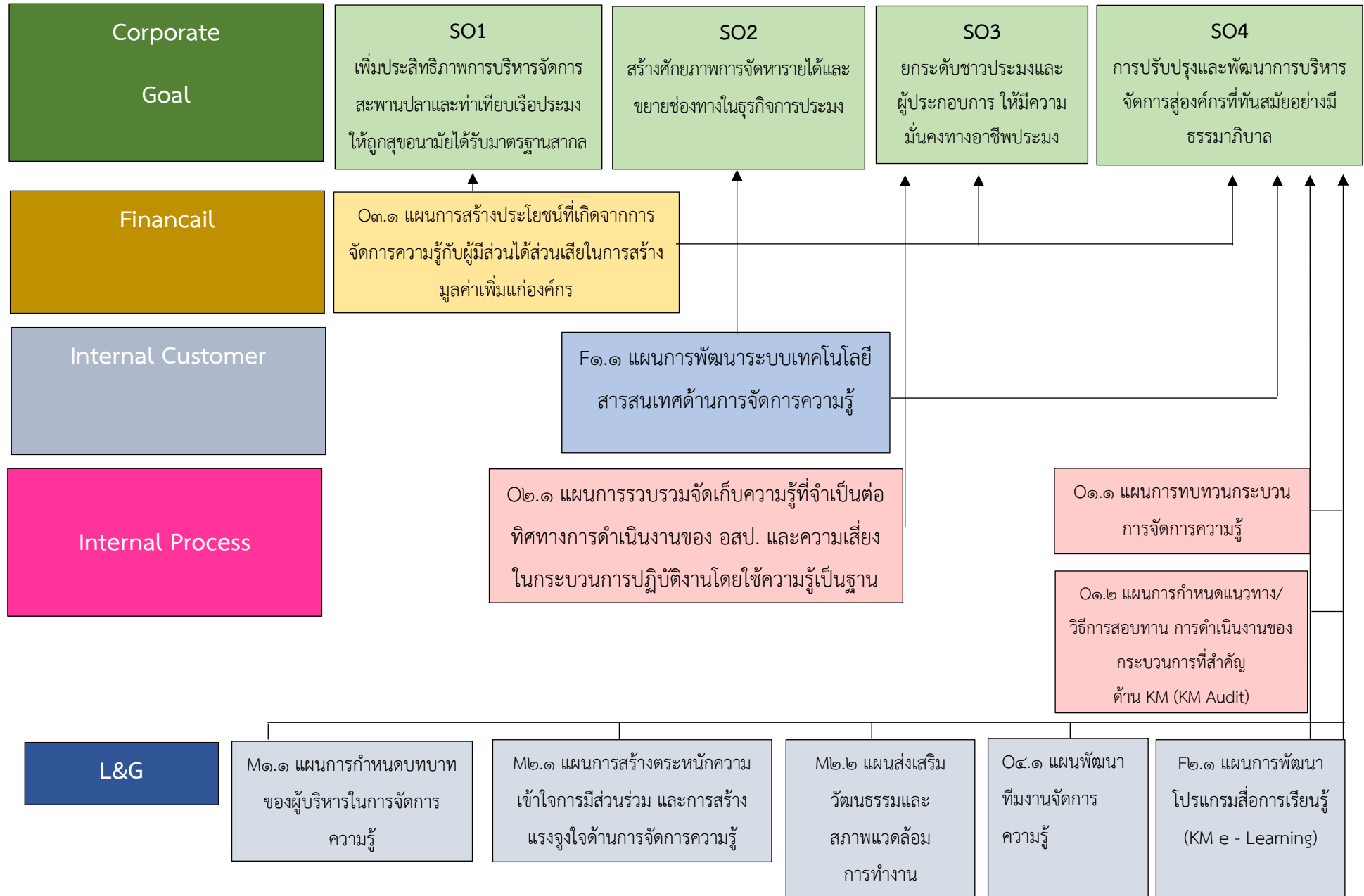

โดยกำหนดกลยุทธ์ในการดำเนินการทั้งสิ้น ๓ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

TECHNOLOGY	PEOPLE	PROCESS
FASHIONABLE TECHNOLOGY (เทคโนโลยีทันสมัย)	MASTERY (ไฝ่เรียนรู้)	OBVIOUSLY PROCESS (กระบวนการชัดเจน)
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การยกระดับกระบวนการจัดการความรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลและวิทยาการจัดการความรู้ที่ทันสมัย	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้ที่ยั่งยืนก้าวทันการเปลี่ยนแปลง	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การยกระดับระบบบริหารการจัดการความรู้เพื่อสร้างคุณค่าต่อภารกิจและยุทธศาสตร์
เป้าประสงค์ การจัดการความรู้ในทุกกระบวนการมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	เป้าประสงค์ พนักงานองค์การสะพานปลามีการถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทั่วทั้งองค์กร	เป้าประสงค์ ๑. มีนโยบาย วิสัยทัศน์ และแผนแม่บทการจัดการความรู้ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑ ๒. พนักงานมีความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติงานตามภารกิจจนบรรลุผลสัมฤทธิ์
กลยุทธ์ F๑. ยกระดับการเรียนรู้ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อให้บุคลากรพร้อมรับการเรียนรู้ และสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ทุกที่ทุกเวลา F๒. พัฒนาโปรแกรมสื่อการเรียนรู้ (KM e - Learning)	กลยุทธ์ M๑. ปรับบทบาทให้ผู้บริหารเป็นแบบอย่างที่ดี (Role Model) ผ่านการขับเคลื่อนค่านิยมวัฒนธรรมองค์กร และการมีส่วนร่วมการจัดการความรู้ รวมถึงการพัฒนา (Skill) และแนวความคิด (Mindset) ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการความรู้ การสร้าง	กลยุทธ์ O๑. ทบทวนและปรับปรุงกระบวนการหลักและกระบวนการสนับสนุนโดยการใช้การจัดการความรู้เป็นกลไกหนึ่งในการพัฒนาและปรับปรุงการปฏิบัติงาน O๒. ยกระดับองค์ความรู้และแบ่งปันความรู้ เพื่อสร้างแนวทางปฏิบัติ

TECHNOLOGY	PEOPLE	PROCESS
FASHIONABLE TECHNOLOGY (เทคโนโลยีทันสมัย)	MASTERY (ไฝ่เรียนรู้)	OBVIOUSLY PROCESS (กระบวนการชัดเจน)
	บรรยากาศให้เกิดการเรียนรู้ให้แก่ผู้บริหาร M๒. สร้างให้บุคลากรมีความรู้ตระหนักถึงความสำคัญด้านการจัดการความรู้	O๓. สร้างประโยชน์ที่เกิดจากการจัดการความรู้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการสร้างมูลค่าเพิ่มแก่องค์กร O๔. เพิ่มศักยภาพของหน่วยงานที่รับผิดชอบ/ทีมขับเคลื่อนการจัดการความรู้

แผนที่ยุทธศาสตร์ด้านการจัดการความรู้ (KM Strategy map)

แผนการดำเนินงานเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ด้านการจัดการความรู้
F๑.๑ แผนการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศด้านการจัดการความรู้
F๒.๑ แผนการพัฒนาโปรแกรมสื่อการเรียนรู้ (KM e - Learning)
M๑.๑ แผนการกำหนดบทบาทของผู้บริหารในการจัดการความรู้
M๒.๑ แผนการสร้างตระหนักรู้ความเข้าใจการมีส่วนร่วม และการสร้างแรงจูงใจด้านการจัดการความรู้
M๒.๒ แผนส่งเสริมวัฒนธรรมและสภาพแวดล้อมการทำงาน
O๑.๑ แผนการทบทวนกระบวนการจัดการความรู้
O๑.๒ แผนการกำหนดแนวทาง/วิธีการสอบทาน การดำเนินงานของกระบวนการที่สำคัญด้าน KM (KM Audit)
O๒.๑ แผนการรวบรวมจัดเก็บความรู้ที่จำเป็นต่อทิศทางการดำเนินงานของ อสป. และความเสี่ยงในกระบวนการปฏิบัติงานโดยใช้ความรู้เป็นฐาน
O๓.๑ แผนการสร้างประโยชน์ที่เกิดจากการจัดการความรู้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการสร้างมูลค่าเพิ่มแก่องค์กร
O๔.๑ แผนพัฒนาทีมงานจัดการความรู้

บทที่ ๓

KM Roadmap และแผนปฏิบัติการในการจัดการความรู้

๑. ทิศทางการดำเนินงานการจัดการความรู้ (KM Roadmap) ที่สอดคล้องตามวิสัยทัศน์การจัดการความรู้สามารถแบ่งออกได้เป็น ๓ ระยะ ดังนี้

ระยะสั้น ๑ ปี

- พนักงานทุกระดับตระหนักถึงความสำคัญ ตระหนักถึงคุณค่าของการจัดการความรู้ และมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการจัดการความรู้องค์การ

- มีความสำเร็จในการจัดเก็บ รวบรวมองค์ความรู้ที่สอดคล้องกับองค์ความรู้หลักขององค์กรในทุกส่วนงานฝ่าย/สำนักงาน

ระยะกลาง ๓ ปี

- การจัดการความรู้อย่างเป็นระบบและนำมาใช้ในการแก้ไขปัญหา การตัดสินใจ และเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน

- มีระบบบริหารจัดการความรู้ที่สอดคล้องต่อเนื่องเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์องค์กร สามารถขับเคลื่อนให้บรรลุวิสัยทัศน์ และเป้าหมายขององค์กร

ระยะยาว ๕ ปี

- อสป. มีวัฒนธรรมองค์กรเอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงและแบ่งปันความรู้ภายในองค์กรอย่างยั่งยืน

- อสป. มีความคิดสร้างสรรค์ในการจัดการความรู้ สู่การนำนวัตกรรมมาเพิ่มคุณค่าและมูลค่าต่อองค์กรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างยั่งยืน

KM ROADMAP

๑. แผนแม่บทการจัดการความรู้ องค์การสะพานปลา พ.ศ. ๒๕๖๖- ๒๕๗๐

จากการกำหนดวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ด้านการจัดการความรู้ จำนวน ๓ ยุทธศาสตร์ ๘ กลยุทธ์ แผนที่ยุทธศาสตร์ด้านการจัดการความรู้และทิศทางการดำเนินงาน การจัดการความรู้ระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว สามารถนำมาจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการจัดการความรู้ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ดังนี้

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	แผนงาน/โครงการสำคัญ	ปีงบประมาณ							ยุทธศาสตร์ อสป.	หมายเหตุ
			๖๖	๖๗	๖๘	๖๙	๗๐	รวม			
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การยกระดับกระบวนการจัดการความรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล											
เป้าประสงค์ เพื่อให้พนักงานองค์การสะพานปลาได้รับการพัฒนาความรู้ด้วยการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินงาน											
- จัดหาหลักสูตร/กิจกรรม ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมาเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการความรู้ให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น	๑. จำนวนกระบวนการของ อสป.ที่ใช้ความรู้ (ฝปร.-สบค.) ๒. ร้อยละของพนักงานที่ผ่านการเรียนรู้ในระบบ E-KM (ฝปร.-สบค.)	๑. โครงการ Electronics Knowledge Management : E-KM	✓	✓	✓	✓	✓	-	ยุทธศาสตร์ที่ ๔	-	
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้ที่ยั่งยืนก้าวทันการเปลี่ยนแปลง											
เป้าประสงค์ เพื่อให้องค์การสะพานปลามีการสร้างวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้ที่ยั่งยืนก้าวทันการเปลี่ยนแปลง และพนักงานองค์การสะพานปลามีการถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทั่วทั้งองค์กร											
- จัดหาหลักสูตร/กิจกรรม เพื่อนำมาพัฒนาความรู้ให้กับพนักงาน เพื่อยกระดับการดำเนินงานแล้วมีผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้น (ฝปร.-สบค.)	๑. ร้อยละของพนักงานที่ผ่านเกณฑ์สมรรถนะการใ้รู้ เรียนรู้ตลอดชีวิต และมีผลงานดีกว่าเดิม (ฝปร.-สบค.) ๒. จำนวนชุดความรู้ที่ได้รับการสร้างสรรค์และพัฒนาประจำปี (ฝปร.-สบค.)	๑. โครงการ Culture Knowledge Management : C-KM	✓	✓	✓	✓	✓	-	ยุทธศาสตร์ที่ ๔	-	

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	แผนงาน/โครงการสำคัญ	ปีงบประมาณ							
			๖๖	๖๗	๖๘	๖๙	๗๐	รวม	ยุทธศาสตร์ อสป.	หมายเหตุ
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การยกระดับระบบบริหารการจัดการความรู้เพื่อสร้างคุณค่าต่อภารกิจและยุทธศาสตร์										
เป้าประสงค์ พนักงานองค์การสะพานปลา มีระบบการบริหารจัดการความรู้ที่ดีกว่าเดิม และทันต่อการเปลี่ยนแปลง										
- จัดทำนโยบาย วิสัยทัศน์ และแผนแม่บทการจัดการความรู้ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑ - จัดหาหลักสูตร/กิจกรรม เพื่อนำมาเสริมความรู้	ร้อยละของพนักงานที่ผ่านตัวชี้วัดระดับบุคคลตามเป้าหมายการประเมินผลประจำปี (ฟปร.-สบค.)	๑. โครงการ Management Knowledge Management : M-KM	✓	✓	✓	✓	✓	-	ยุทธศาสตร์ที่ ๔	-

๔. การมีส่วนร่วมของผู้บริหาร

ผู้บริหารระดับสูงกำหนดร่วมกำหนดวิสัยทัศน์ ทิศทางการดำเนินงาน นโยบาย และเป้าหมาย การดำเนินงานด้านการจัดการความรู้ผ่านคณะกรรมการด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลขององค์การสะพานปลา ผู้อำนวยการองค์การสะพานปลา เป็นประธานกรรมการ เพื่อนำเสนอคณะกรรมการองค์การสะพานปลาให้ ความเห็นชอบต่อไป

๕. แนวทางการจัดสรรทรัพยากรด้านการจัดการความรู้ขององค์การสะพานปลา

ตามพื้องค์การสะพานปลาประกาศนโยบายการกำกับดูแลที่ดีด้านการจัดการองค์ความรู้ (Knowledge Management : KM Governance) และแผนแม่บทการจัดการความรู้ขององค์การสะพานปลา ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินงานด้านการจัดการความรู้ขององค์การสะพานปลาบรรลุเป้าหมายที่กำหนดตามนโยบายและ แผนการดำเนินงานดังกล่าว จึงได้กำหนดแนวทางการจัดสรรทรัพยากรด้านการจัดการความรู้ขององค์การ สะพานปลา โดยมีลำดับความสำคัญดังนี้

๑) ด้านบุคลากร : การดำเนินงานด้านการจัดการความรู้ กำหนดให้พนักงานสังกัดสำนักงาน บริหารทรัพยากรบุคคล แผนกฝึกอบรม เป็นผู้รับผิดชอบ และพนักงานสังกัดสำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นผู้ดูแลระบบเทคโนโลยี โดยนี้คณะกรรมการบริหารทรัพยากรบุคคลเป็นผู้ขับเคลื่อนงานด้านการจัดการ ความรู้ขององค์การสะพานปลา

๒) ด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ : กระบวนการจัดการองค์ความรู้ กำหนดให้ใช้ระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศมาสนับสนุนกระบวนการจัดการความรู้ในแต่ละขั้นตอนอย่างเหมาะสม เช่น กระบวนการ รวบรวม จัดเก็บความรู้ กระบวนการแลกเปลี่ยนความรู้ เป็นต้น ซึ่งในปัจจุบันได้ดำเนินการผ่านเว็บไซต์ km.fishmarket.co.th และช่องออนไลน์ทางอื่น ๆ ขององค์การสะพานปลา

๓) ด้านงบประมาณ : การดำเนินการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อสร้างความตระหนัก ความเข้าใจ การมีส่วนร่วม การสร้างแรงจูงใจ และกิจกรรมอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับงานด้านการจัดการความรู้ขององค์การ สะพานปลากำหนดให้ใช้งบประมาณของแผนกฝึกอบรม สำนักงานบริหารทรัพยากรบุคคล ในการดำเนินงาน

บทที่ ๔

กระบวนการจัดการความรู้ และรูปแบบการจัดการความรู้

กระบวนการจัดการความรู้ที่เป็นระบบ โดยใช้ประโยชน์จากสารสนเทศ/ความรู้จากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และการปรับใช้เทคโนโลยีเพื่อการสนับสนุนส่งเสริมการเรียนรู้ โดยองค์การสะพานปลาได้นำโครงสร้างการบริหาร และยุทธศาสตร์ขององค์กร มากำหนดความรู้ที่สำคัญต่อการดำเนินงานซึ่งแบ่งได้ ๓ ด้านหลัก ๆ ได้แก่

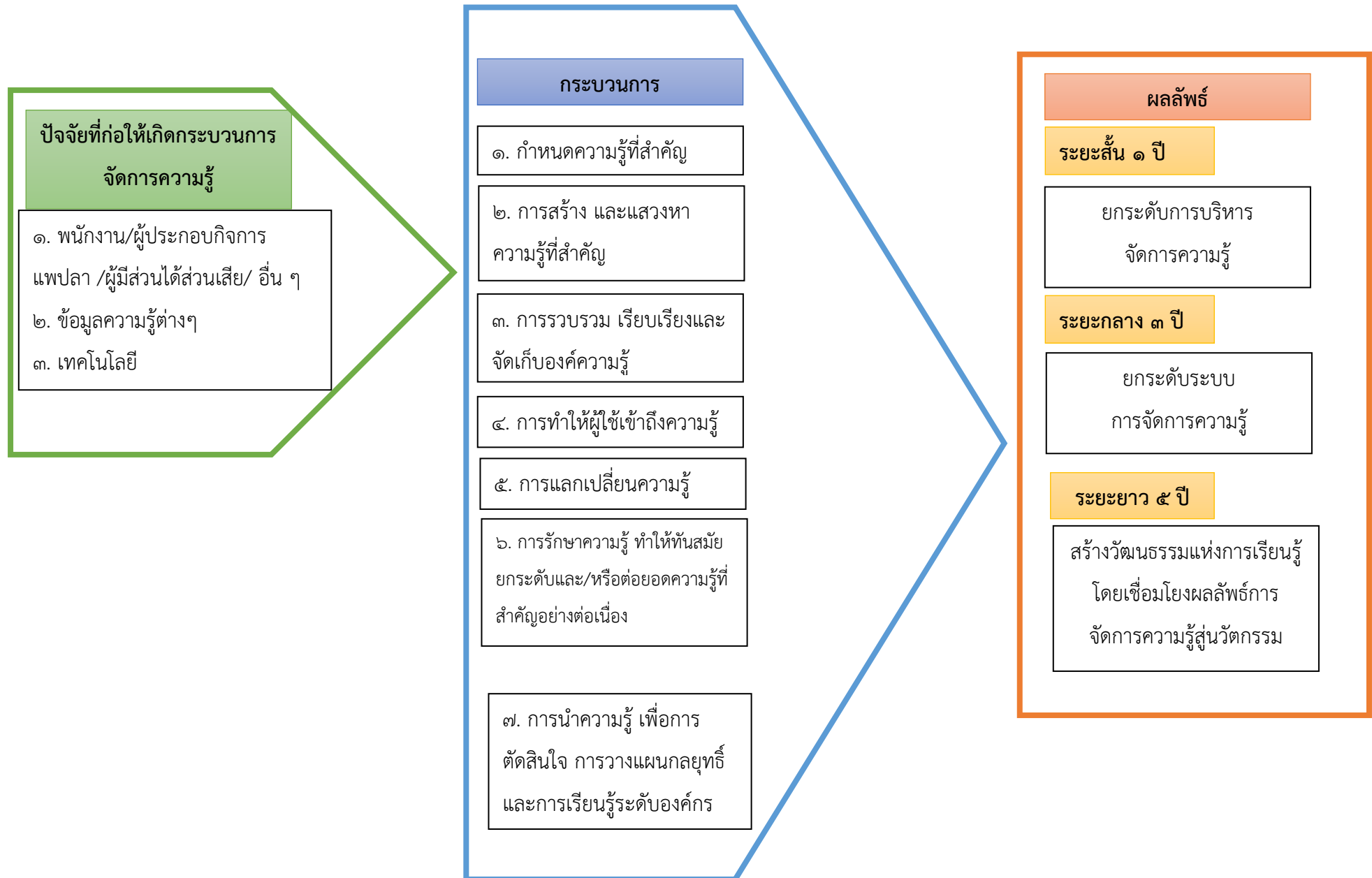
๑. **ความรู้ด้านการบริหาร** ประกอบด้วย ความรู้เรื่องบัญชี และการเงิน ความรู้เรื่องยุทธศาสตร์และแผนงาน ความรู้เรื่องทรัพยากรบุคคล เทคโนโลยีสารสนเทศ และกฎหมายต่าง ๆ

๒. **ความรู้ด้านสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง** ประกอบด้วย ความรู้เรื่อง มาตรฐานสุขอนามัยของสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง การบริหารจัดการสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง เป็นต้น

๓. **ความรู้ด้านการพัฒนากิจการประมง** ประกอบด้วย การบริหารจัดการสินค้า การบริหารจัดการด้านการตลาด การพัฒนาธุรกิจด้านการประมง การส่งเสริมกิจการประมง เป็นต้น

ความรู้ทั้ง ๓ ด้านผ่านกระบวนการสร้าง และแสวงหาความรู้จากแหล่งความรู้ต่างๆ ทั้งภายในและภายนอก นำมาสกัดจากแต่ละบุคคลออกมาเป็นความรู้ ซึ่งเป็นกระบวนการสื่อความรู้ จากประสบการณ์ในการทำงานออกมา เป็นภาษาพูด หรือภาษาเขียน และนำมารวบรวม เรียบเรียง จัดเก็บความรู้เพื่อให้ง่ายต่อการค้นหาโดยใช้ระบบเทคโนโลยีมาสนับสนุน และนำมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ กระบวนการนี้จะเกิด “ข้อมูลใหม่” หรือประสบการณ์ใหม่เป็นข้อมูลใหม่ หรือเพิ่มเติมเข้ามาในกระบวนการจัดการความรู้ระดับเกลียวความรู้ขึ้นไปอีก และดำเนินการต่อเนื่องเรื่อยไปไม่มีสิ้นสุด กระบวนการจัดการความรู้ องค์การสะพานปลา ตามแผนภาพดังนี้

๑. กระบวนการจัดการความรู้ /รูปแบบการจัดการความรู้ องค์การสะพานปลา

๒. โครงสร้างการบริหารจัดการความรู้ (ความรับผิดชอบของทีมงานการจัดการความรู้)

สำนักงานบริหารทรัพยากรบุคคล แผนกฝึกอบรม เป็นทีมงานที่รับผิดชอบการจัดการความรู้ของ อสป. โดยปฏิบัติหน้าที่ทีมการจัดการความรู้ของอสป. สนับสนุน ส่งเสริม ปฏิบัติตามกระบวนการจัดทำแผนงานและการดำเนินงานการจัดการความรู้ในองค์กร พร้อมทั้งรายงานผลการดำเนินงาน และความคืบหน้า พร้อมทั้งสร้างภาพลักษณ์ เป็นต้นแบบในการเปลี่ยนแปลงให้เกิดการจัดการความรู้เพื่อให้เกิดวัฒนธรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพสูงสุด ได้ผลลัพธ์ที่เป็นเลิศ และนำไปสู่การคิดค้นพัฒนานวัตกรรมที่เพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานอันก่อให้เกิดการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับองค์กรอย่างต่อเนื่อง

การเชื่อมโยงการจัดการความรู้สู่การสร้างนวัตกรรม

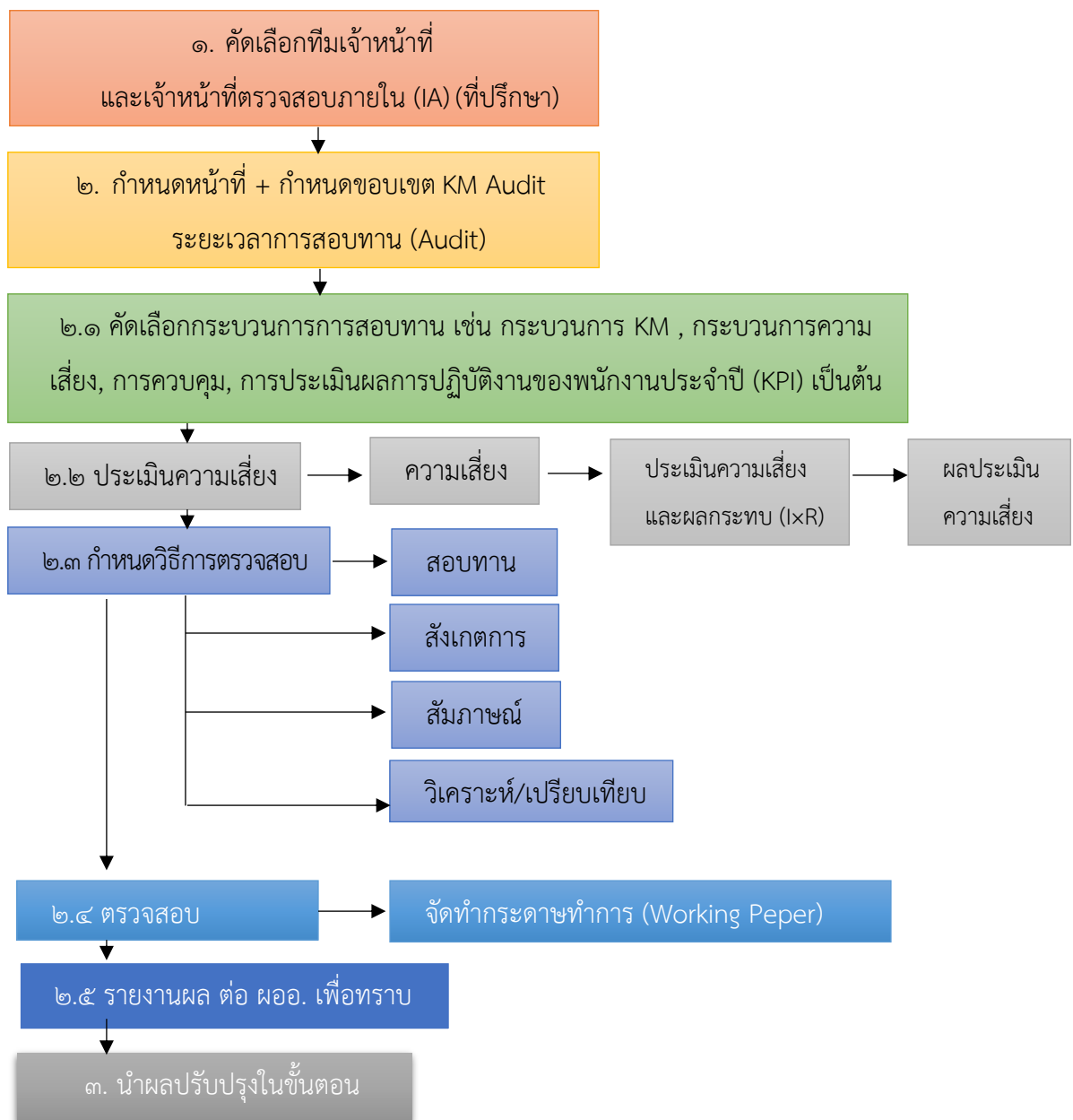
การเชื่อมโยงการจัดการความรู้สู่การสร้างนวัตกรรมนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างฐานความรู้ที่สำคัญในการทำงานพัฒนาความสามารถของพนักงาน พัฒนาระบบการทำงาน รวมถึงการนำความรู้ไปต่อยอดเป็นนวัตกรรม และพัฒนาองค์กรไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization) และมุ่งสร้างการมีส่วนร่วมของทุกหน่วยงาน อสป. นำไปสู่การขับเคลื่อน KM Roadmap มีความร่วมมือร่วมกันภายในองค์กรระหว่างสำนักงานวิจัยและพัฒนา และแผนกฝึกอบรม โดยการเสริมสร้างวัฒนธรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และมี

การนำความรู้ที่ได้จากการแลกเปลี่ยนไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน โดยมุ่งหวังให้พนักงานเกิดการพัฒนาความรู้ ทักษะ และมีทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติงานเพื่อทำให้เกิดการปรับปรุงและก่อให้เกิดนวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ความรู้เหล่านี้ยังไปสัมพันธ์กับการพัฒนาความสามารถของพนักงาน (Core Competency / Functional Competency) อีกด้วย การดำเนินการดังกล่าวมุ่งให้พนักงานใช้ความรู้เป็นฐานในการทำงาน ปรับปรุงกระบวนการทำงานต่อยอดเป็นนวัตกรรม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างยั่งยืนต่อไป

วิธีการสอบทานการดำเนินงานของกระบวนการจัดการความรู้ (KM Audit)

เพื่อให้มีความรู้และความสามารถเพียงพอในการดำเนินการจัดการความรู้ ขององค์กร รวมทั้งยังไม่พบแนวทาง/วิธีการในการสอบทานการดำเนินงานของกระบวนการที่สำคัญ ด้านการจัดการความรู้ โดยมีการกำหนดหน้าที่ คัดเลือก และพัฒนาทีมงานจัดการความรู้ ให้มีความชัดเจนในการกำหนดวิธีการคัดเลือกกระบวนการและขั้นตอนการปฏิบัติงานที่สำคัญเพื่อใช้ในการสอบทาน

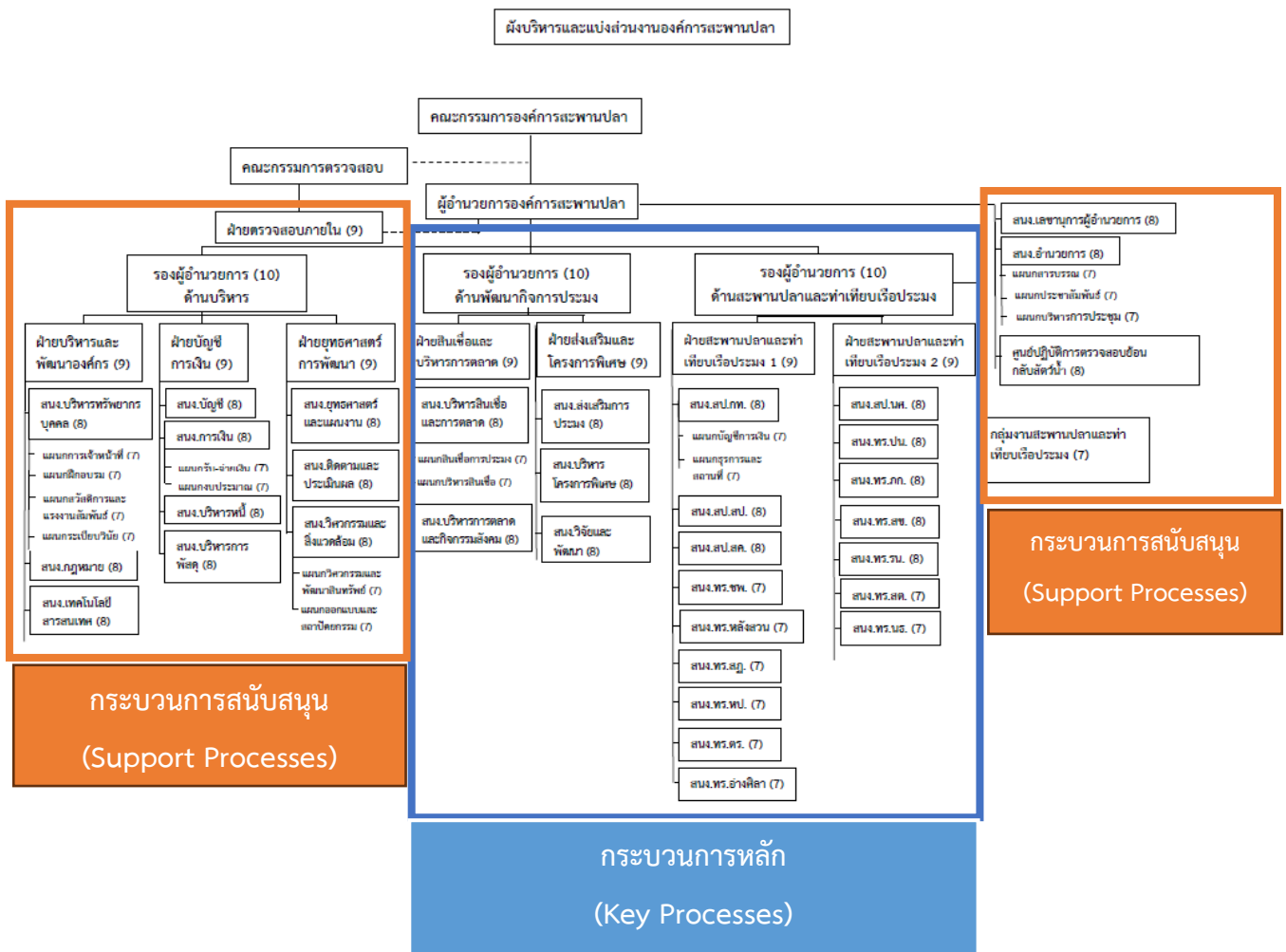
แนวทาง/วิธีการสอบทานการดำเนินงานของกระบวนการ KM

บทที่ ๕

กระบวนการปฏิบัติงาน

กระบวนการทำงานที่สำคัญทั้งกระบวนการหลักและกระบวนการสนับสนุน (Key and Support Processes) รายละเอียดดังนี้ อสป.ได้กำหนดกระบวนการทำงานที่สำคัญทั้งกระบวนการหลัก และกระบวนการสนับสนุน พร้อมตัวชี้วัดที่สำคัญ และนำการจัดการความรู้มาใช้พัฒนาและปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ รวมทั้งสร้างความตระหนักรู้ผ่านการจัดการความรู้ถึงความเสี่ยงของการปฏิบัติงานในกระบวนการที่สำคัญ

กระบวนการทำงาน	ตัวชี้วัด
กระบวนการหลัก (Key Processes)	
ขั้นตอนการทำงานของสายงาน ด้านพัฒนากิจการประมง	
ฝ่ายสินเชื่อและบริหารการตลาด	- จำนวนรายได้ที่เพิ่มขึ้นต่อปี - ร้อยละการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารสินเชื่อ แก่ชาวประมง - ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการทำเทียบเรือประมง
ฝ่ายส่งเสริมและโครงการพิเศษ	
ขั้นตอนการทำงานของสายงาน ด้านสะพานปลาและทำเทียบเรือประมง	
ฝ่ายสะพานปลาและทำเทียบเรือประมง ๑	- จำนวนรายได้ที่เพิ่มขึ้นต่อปี - จำนวนทำเทียบเรือที่ได้รับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานต่อปี
ฝ่ายสะพานปลาและทำเทียบเรือประมง ๒	
กระบวนการสนับสนุน (Support Processes)	
ขั้นตอนการทำงานของสายงาน ด้านบริหาร	
ฝ่ายบริหารและพัฒนาองค์กร	- แผนงานพัฒนาระบบฐานข้อมูลและการบริหารจัดการ จัดการ - จำนวนแผนพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และถูกนำมาใช้ - แผนพัฒนาระบบดิจิทัลในการบริหารจัดการที่พัฒนาและถูกนำมาใช้
ฝ่ายบัญชีและการเงิน	
ฝ่ายยุทธศาสตร์การพัฒนา	
ขั้นตอนการทำงานของสายงาน ผู้อำนวยการฯ	
ฝ่ายตรวจสอบภายใน	- จำนวนงานด้านการกำกับดูแลกิจการ ที่ดีองค์กร - จำนวนงานความรับผิดชอบต่อสังคม
สำนักงานเลขานุการผู้อำนวยการ	
สำนักงานอำนวยการ	
ศูนย์ปฏิบัติการตรวจสอบย้อนกลับสัตว์น้ำ	

สำนักงานบริหารทรัพยากรบุคคล
ฝ่ายบริหารและพัฒนองค์กร
องค์การสะพานปลา